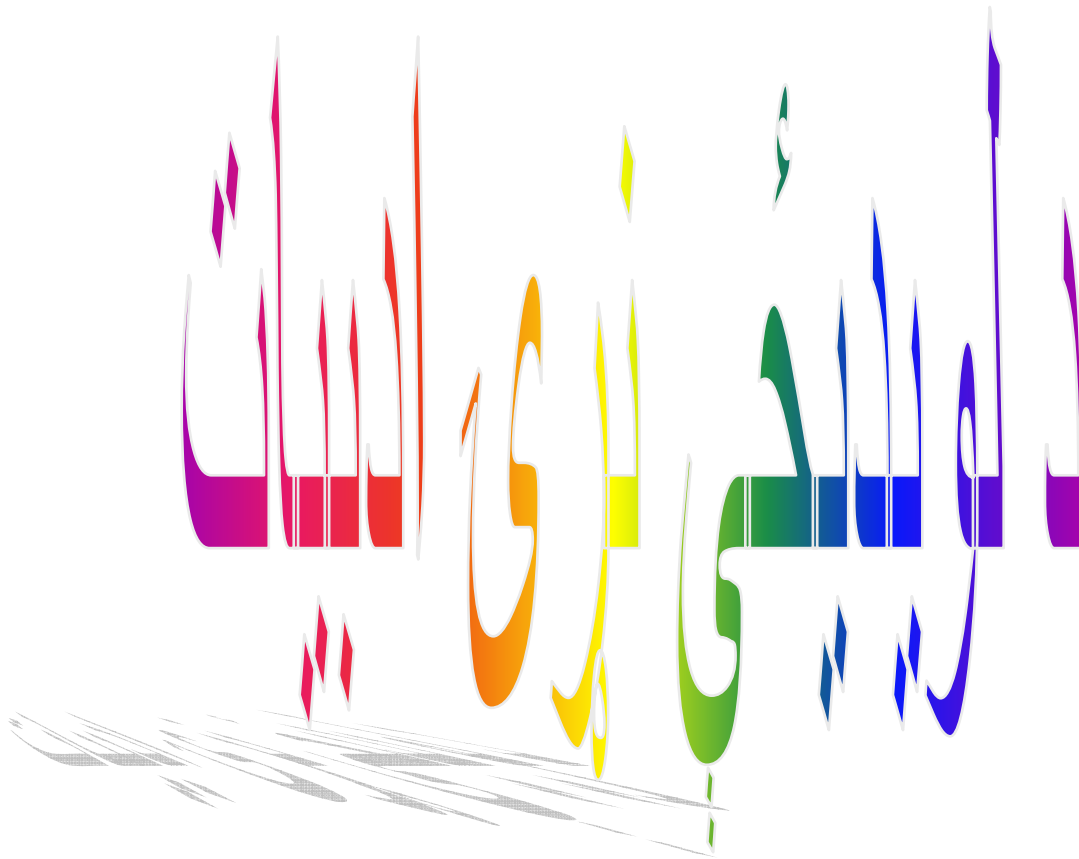

د ښوونې او روزنې پوهنتون پښتو خانګه

د رفيع الله ستانګزي په زيار

لړليک

سرليکونه

مخګنه

- سرريزه
- هومير
- هومر ته منسوب اثار
- يوروپيدز
- يوروپيدز ته منسوب اثر
- ارستوفان
- دارستوفان اثار او دهغه سياسي عقايد
- ويرژيل
- دوويرژيل ادبي شهرت
- هوريس
- دانګلستان ادبيات
- ويليام شکسپير
- دشکسپير اثار
- چارلس ديکستر
- ملتون
- جک لندن
- دجک لندن اثار
- پايلونرودا
- دفرانسي ادبيات
- مولير
- په فرانسه کې دنيوکلاسيم ظهور

.....بالزاک

.....ویکتور هوګو

د وکتور هوګو اثار او

.....افکار

.....دالمان ادبیات

.....ګویته

.....د ګویته افکار او اثار

.....شیلر

.....د شیلر لیکنې او اثار

چې غوټې پسې وهې په لاس به در شي
چاویل چې په دریاب کې ګوهر نه شته

سريزه

يو له هغو وسيلو څخه چې په ملي او بين المللي کچه د بشري ټولنو د وګړو او انسانانو ترمنځ د ارتباط پيوند او دافکار او د انتقال او متقابل تفاهم له پاره مؤثر کار ورکوي ادبيات دي . ادبيات که په ملي او يا نړيواله سطحه وي د هندارې مثال لري . د يوې ټولنې په ادبياتو کې دنړيوال فرهنگ مکمله څيره او بڼه له ورايه څرګنديږي. د ادب په هنداره کې دغه ښودنه او نمايش دبشري ژوند له ډېرو اوږدو زمانو څخه راپيل شوي دي او وخت په وخت ترتيب او انسجام مومي د ادب دغه ځلوونکې آينه د انساني تمدن دراز راز پرمختګونو او وروسته پاتې والي د ځل او انعکاس له پاره وار په وار صافيرې او شفافيرې په دې اساس د نړۍ انسانانو يو دبل د علمي افکارو نظرياتو علمي تجربو او مختلفو فرهنگي لاسته راوړنو څخه پوهه او اګاهي پيدا کوي .

همدارنگه دغه نظريات او افکار په ادبياتو کې هم څرګنديږي او له دې لارې انعکاس مومي او دبېلو بېلو ټولنو د ادبي او فرهنگي ودې او پراختيا سبب ګرځي. چې بيا دغه ادبي او فرهنگي بډاينه په خپل وار سره دبشري نړيوالې ټولنې دتمدن او تهذيب پروسه ګړندۍ کوي . نو ددې له پاره چې د تاريخ په اوږدو کې دبېلو بېلو ټولنو د علمي او فرهنگي ارزښتونو څخه خبرتيا ترلاسه کړو بڼه به داوي چې د نړۍ غوره او مترقي ادبيات ته خاصه پاملرنه راوړوو. په همدې خاطر ما د(لويدیځې نړۍ ادبيات) تر سرليک لاندې دلته په دې رساله کې هڅه کړې ده چې د لويدیځې

نړۍ د لرغونې يونان، لرغونې روم، امريکا، فرانسې، المان او انگلستان ادبيات کوم چې واقعاً نړيوال ادبي او فرهنگي شهرت لري تر کتنې او څيړنې لاندې نيولي دي . په دغه برخه کې ديو شمېر پيژندل شويو شاعرانو او ليکوالانو پيژندنه د ادب او هنر په مورد د هغوی پاڅه اندونه غوره اثار او په دغو غوره اثارو کې د ژوند د طبيعت ټولنيزې ترقي او د ټولنيز تحول د قانون منديو په هکله د هغوی علمي تحليلونه او تشریحات تشخيص او څرګند کړم ، ترڅو زموږ د افغاني ټولنې ادب خوبونکي او روڼ اندي د غوره ادبي او فرهنگي اثارو افکارو او د پراخه ادبي او هنري تجربو څخه خبر شي . ترڅو د خپلې ټولنې د ادبي ، هنري او فرهنگي پراختيا په کار کې د اسلامي اصولو او د ټولنې دملي مصلحتونو په رڼا کې د ادبي ابتکار او اجتهاد په وسيله فعاله ونډه واخلي او داسې ادبي او فرهنگي اثار تخليق او تآليف کړي چې د ملي او بين المللي غوره ارزښتونو لرونکي وي .

ما په خپله ليکنه کې هڅه کړې ترڅو د پوهانو ادبي افکار او نظريات او دهغوی د اجتماعي اند دود په هکله څه ناڅه معلومات وړاندې کړم ، کېدای شي چې دا به کامل نه وي او څه نیمګړتياوې به ولري ، دا ځکه چې انسان د سهوې او خطا څخه خالي نه وي که چېرې کوم ځای کې مفاهيم پاتې او يا نیمګړي وي ، د پوهو ادب دوستانونه هيله کوم چې نوموړې نیمګړتياوې راپه ګوته کړي .

په ادبي مينه

د هومير ژوند ليک

سره له دې چې د هومير د ژوند په هکله د پخواني يونان ادبپوهان او مؤرخين کوم دقيق معلومات نه لري. مګر (هرودت) د يونان نامتو تاريخ ليکونکي ليکلي چې (850) کاله د ميلاد څخه مخکې يې ژوند کاوه، مګر ځينو شاعرانو بيا دده ژوند (1200) کاله مخکې له ميلاد نه ياد کړی دی.

په خپله د يونان او هېنارونه دا دعوه لري چې هومير په هغو کې ژوند کړی دی خو بيا هم د هومير د اوسيدلو اصلي ځای او پلرنی ټاټوبی په درست ډول نه دی معلوم.

په ځينو کيسو او داستانو کې راغلي دي چې هومير د سپين ږيريتوب او د ژوند په اخرو کارونو کې خپلو دواړو سترګو ديد له لاسه ورکړی خو په هېنارونو کې به يې د چنگ رباب او ساز سره اشعار ويل او له خلکو نه به يې څه غوښتل.

د هومير دوه ادبي منظوم داستانونه چې (ايلاد او اديسه) نومېږي په ټولو بين المللي ژبو باندې ترجمه شوي دي. دغه داستانونه نړيوال شهرت لري د هومير د اثارو سره د خلکو علاقمندی شپږ کاله مخکې له ميلاد نه پيل شوېده او زياتره مينه والو به يې د هغه اشعار په يادې زده کول او ډيرو پلويانو به يې دده په اشعارو باندې مجلسونه جوړول او ددغو اشعارو له ويلو څخه به يې خوند اخيست د لومړي ځل له پاره چې د هومير اشعار راټول او په ډير ښکلي خط يې وليکل. (اريسټارکوس) د اسکندر يې د کتابتون ريس وه ده يوسل پنځوس کاله د ميلاد نه مخکې

دوه کتابونه چاپ کړل. چې تر اوسه پورې دغه باارزښته ادبي اثار د امانت په توګه پاتې دي.

د ځينو روايتونو له مخې هومير يو سندرغاړی او ړوند شاعر و چې ايلياد يې د ځوانۍ په کلونو کې او اديسه يې په سپين ږيريتوب کې ليکلی دی. يوه الماني پوه او محقق فريدریک اګوست ولف (1759-1824) ليکلي دي: چې هومير د ايلياد او اديسې اساسي برخې ليکلي دي اما نورو شاعرانو وروسته په هغه کې نور څه ورزياد کړي دي. له دې سره سره چې د هومير په باره کې زموږ معلومات ډېر لږ دي لکن له دې ټولو سره سره بيا هم نه شو ويلاى چې د هومير موجوديت به ناممکن وي. چې له هغه څخه انکار وکړو.

هومير ته منسوب آثار (ايلياد او اديسه)

ايلياد او اديسه دوه منظوم يوناني داستانونه دي چې د يونان قديمي شاعر (هومير) ته منسوب دي. خوداسې نظريات هم شته چې دا داستانونه يوه سړي نه دي جوړ کړي او په يوه وخت کې منځ ته نه دي راغلي او په خپله د هومير د ژوند تاريخ هم په يوه وخت پورې يقيني نه دی ځنې يې له ميلاده اته پيړۍ يا 12 پيړۍ وړاندې بولي. يوه داسې نظريه لا هم شته چې وايي د منظوم داستانونه په پخوا زمانه کې جوړ شوي دي او هومير هغه په ياد کړي وو. او هرځای کې به يې ويل: د يونان په ادبي تاريخ کې د (قهرمانانو عصر) په نامه يوه زمانه قيد ده چې دا داستانونه هم د هغه عصر بيانونکي دي او دا عصر د وياړ او افتخار زمانه هم بلل کيږي،

څرنګه چې په دې داستانونکې د لرغونې يونان ولس قهرمانې او د قهرمانانو کارنامې ستايل شوي دي نو دښې ډېرې زمانې له پاره دمقدساتو په جمله کې شميرل کيدل او دالمانځنه او تقدیس وو چې دغه قديمي ادبي اثار يې له هيرېدو څخه ساتلي دي . ددې داستانونو ناظم هرڅوک چې وو د هومير په شمول د خپل ولس د قهرمانانو شهامتونه او شجاعتونه يې توصيف کړي نو دا وجهه وه چې ولس د هغو د اوريدو څخه خوند اخيست او وروسته نو خبره دې حد ته رسېدلې وه چې پر ټاکلو وختونو د هغو اوريدنه يو سنت ؤ، ايلياد او اديسه دوه منظوم حکايتونه دي چې د(تراجان) د جګړو بيان کوي ، ايلياد پر 24 برخو مشتمل دی چې د جګړې وروستی 49 ورځې د خپلو ټولو قهرمانيو سره پکې توصيف شويدي. په دغه منظومه حماسه کې د (ترای) محاصرې څخه غږېږي . او اوديسه هم يو داستان دی چې 24 برخې لري او (ترای) ترسقوط وروسته د اتاکا () د پادشاهي څخه غږېږي . ددغه منظوم داستانونو د لهجې څخه پوره معلومېږي چې د لهجې اختلاف يې د يوه زمان محصول نه دی . ددغې منظومې کيسې خلاصه داده : چې د (ترای) د پادشاه زوی (پاريس) د يونان د پادشاه دکورنۍ يوه شهزادګۍ د (ليدا) لورد (بلوکس) او (کاستر) خور او د (مني لاس) ښځه وه .

(اګامنون) پادشاهي په دې کيسه خبر شو نو غيرت يې په جوش راغی او دخپلو زورورو پهلوانانو (اچيل) او (اوليس) سره د (ترای) خواته روان شو ترڅو د شهزادګۍ تښتونکو ته مجازات ورکړي .

د ترای دپادشاه چې خبر شو هغه هم د خپلو زامنو (هکتور) او (پاریس) سره د جنګ ډګرته راغی هغه مهال چې جګړه توده روانه وه د (اګامنون) پادشاه او دهغه دپهلوان اچیل ترمنځ خواږدي پېښه شوه او اچیل له جګړې څخه لاس وویوست خو هغه وخت چې د جګړې په میدان کې د (اچیل) ملګری د (پاتروګل) د (ترای) د پادشاه د زوی (هکتور) په لاس ووژل شو نو (اچیل) ته هم درد ورغی او د جنګ میدان ته داخل شو، ده په یوه ضرب (هکتور) مړ کړ او (ترای) پادشاه ته یې وغورزاوه. د اچیل له بېرې د ترای خلک له میدان څخه وتښتیدل او په ښار ننوتل او دروازې یې وتړلې د (اګامنون) لښکر چې هرڅه انتظار وویوست ښار خلاص نه شو او دمحاصرې په حال کې پاتې شو ترڅو یونانیانو چل وکړ او دلرګو آس یې جوړ کړ او په هغه کې دننه کښېناستل د ښار دروازه وانانو دوی ته فکر نه شو او کله چې آس ښار ته ننوت خلک ځینې راووتل او د دروازه وانانو سرونه یې پرې کړل ښار یې پرانیست.

او دښار خلک یې ټول له تیغه تېر کړل او دیونان شهزادګۍ یې د هغو څخه خلاصه کړه او بېرته یې خپل وطن ته راوستله. په دغه جګړه کې دیونانیانو سره د مرستې له پاره د (الپ) ټول خدایان راغلي وو او دوی (اچیل) پهلوان ته وسلې جوړې کړې وې.

داچیل مور هغه ته په داسې اوبو کې غسل ورکړی و چې بدن یې ټول د اوسپنې شوی وه او یوه بجلکه یې دغوبنې وه او کله چې په جګړه کې د (ترای) دپادشاه زوی (پاریس) په زهرو لړلی غشی د هغه خواته وروویشته نو پردغه لوڅه بجلکه یې وموښت او له دغه

زخم څخه (اچیل) پهلوان مر شو . په دغه وخت کې داچیل په وسله (اولیس) او (اجاکس) پهلوانانو ترمنځ جګړه وموښته او (اولیس) پهلوان دنورو لښکرو څخه جلا شو او دیونان پر خوالا په دریاب کې یې کښتۍ ماته شوه او ده پر یوه تخته باندې تکیه وکړه . (اولیس) یو ویشته کاله په دریاب او ټاپوګانو کې سرگردانه ؤ، کله به یې د سمندر له څپو سره ډغرې وهلې او کله به در (سایکلوپانو) سره په جګړو بوخت و .

دی پس له شل کاله خپل وطن ته راوړسید او وي لیدل چې ښځه یې تر دغه وخته پورې دده په نامه ناسته وه .

دترای جګړه دایلیاد او ادیسی د داستانونو اساسي موضوع ده . تر هغه وخته پورې چې د (ترای) ښار فتح کیږي د ایلید موضوع ده او تر هغه وروسته د (اولیس) سفر او ماجراوې د (اودیسی) په داستان پورې اړه لري ، څرنگه چې په دغو داستانونو کې دیونان دملت قهرماني لمانځل کیږي ، نو همدا وجه ده چې نوموړي اثر ته دنړۍ په ادبیاتو کې د حماسې لقب ورکول شوی دی .

دادیسی حماسه د زمان په لحاظ له ایلید څخه وروسته راځي . که څه هم د (ادیس) په داستان کې داریاب النواعو جادو ګرانو او اشباحو نقش ته زیات وزن ورکړ شوی دی او حتی په دې نړۍ کې د یوې بلې مرموزې یا په اصطلاح (لاندې نړۍ) خبرې هم په کې راغلې دي سره له دې دغه حماسه دیونان د فرهنگ تاریخ او فلکلور په برخه کې ډیره بډایه ده او د لرغوني یونان د مدنیت له روښانه کولو سره پوره مرسته کوي . څرنگه چې په (ادیس) کې

ديونانيانو ژوند په واقعي بڼه منعكس شوی دی له همدې امله د(هومر) دغه اثر د نړۍ په ادبياتو کې د رياليزم لومړنی اثر ګڼل کېږي. په همدې (اديس) کې د نر او ښځو ترمنځ مناسبات د هريوه کار او شغل د سولې او جګړې شرايط برخه ليک لولي ديني معتقدات د کورنۍ ژوند جزئيات او د چاپيريال خصوصيات په بڼه توګه تمثيل شوي دي. د(اديسی) سبک ډير برمبال او پرتمين دی.

(اديسويس) د حماسې اتل دپو هې زړه ورتوب او زغم ښودل دي. (پنسيلوپ) دده ميرمن د وفا دارۍ نمونه ده او د خپل ميرمه په غياب کې د هرډول نفسي او شيطاني وسواس سره مبارزه کوي. (اديسويس) هڅه کوي چې ډېر ژر د خپلې کورنۍ غيږې ته پناه وروړي خو جادوګران ارباب النواع او هرډول بلاوي په هره شپه او هر ګام کې دی له مشکلاتو او خنډونو سره مخامخ کوي ، دده وفاداره ميرمن د بډايو طلبګارو سره لاس په ګريوان ده. دده زوی (تياماخوس) د خپل پلار دموندلو له پاره له هرډول وسايلو څخه کار اخلي . کله چې دغه ښکلې او په زړه پورې نکل شروع شي ، ماشومان خپلې لوبې پرېږدي، او يونانيان هم خپل کارونه بل وخت ته ځنډوي.

د یورو پیدز پیژندنه

په لرغوني یونان کې درې تنه نامتو تراژیدي لیکونکي تیرشوي دي: ایسکلي، سوفوکلېز او یوروپیدز. ویل کېږي چې یورو پیدز ټولې (92) ډرامې لیکلي دي چې دهغو له جملې څخه نولس ډرامې لاتراوسه ژوندی دي او ځینې یې لاتراوسه دستیج په سر ښودل کېږي (فیورتي) په خپل اثر (ستاسو ادبي میراث) کې لیکلي چې دلرغوني یونان له تراژیدي لیکونکو څخه (یوروپیدز) ترټولو زیات معاصر دی. دده ځینې مفکورې نه یواځې د خپل عصر نه مخکې وې بلکې په ځینو ځایو کې لاتراوسه د زمانې نه وړاندې ګڼل کېږي. همدا علت دی چې د (یوروپیدز) لیکنې دسانسور له بیاتي څخه یوه شپه هم نه جلا کېږي. د (یوروپیدز) د ژوند ځینې صحنې تیاره او کم رنگه دي. دده د زیرېدو نېټه په دقیق ډول معلومه نه ده. خو د (480) او (485) مخ زیږد ترمنځ اټکل کېږي. د یوه روایت له مخې (یوروپیدز) په هغه ورځ دې نړۍ ته سترګې پرانیستي چې یونانیانو په توده جګړه کې د ایرانیانو بحریه د (سلامس) له جزیرې څخه وشړله.

ځینې وایي چې د (یوروپیدز) کورنۍ ډېره شتمنه وه خو (اریستوفانیس) د یونان کلاسیک شاعر د ملنډو په توګه وایي چې دده پلاریو مفلس دکاندار او موریې کاهو خرڅول. (یوروپیدز) هم پهلوان وه هم نقاش او هم یې په فلسفه کې لوی لاس درلود. ویل کېږي دخپل ژوند په وروستیو وختونو کې د مشهور فیلسوف (سوکرات) سره د دوستۍ رابطه ټینګه کړه، ددوی دواړو ترمنځ لږ

تر لږه په دوو ټکو کې ورته والی لیدل کېږي. دواړه د خپلو ښځو
څخه په عذاب وو او دواړه د ارباب الانوعو څخه بېزارې ښودله اما
په یوه بل مورد کې د دواړو عادتونه یو له بله توپیر لري :
(سوکرات) همپشه په حرکت ؤ او د (مشا) حکمت به یې تبلیغوه په
داسې حال کې چې (یوروپیدن) به په ویوه اوږده موده کې د (تارک
دنیا) په توګه څله شوی و او په قلم او کتاب یې وخت تېراوه . ده
خپل پنځوس کاله عمر قلم او کتاب نه و پرېښی او په مقابل کې یې
څلور او پنځه جایزې ترلاسه کړې. په خپل ژوند کې یې ډېر قدر ونه
لید . ځکه چې ده سرکشي او طغیان افکار درلودل او دخپل عصر
له معیارونو سره په ټکر کې وه . دی هم د (کنفوشیوس) په شان
پس له مرګه د شهرت بام ته وخوت. د (یوروپیدن) اثارو هغه وخت
محبوبیت وموند چې په اروپا کې په کپیتالیزم پورې مربوطې
روحې او عصبي ناروغتیاوې خپرې شوې. (یوروپیدن)
سایکلو جست او دانساني سلوک انگیزې یې په ژوره توګه تحلیل
کړي دي .

لیکن داسې ښکاري چې دغه نامتو سایکلو جست پخپله هم
روحاً نا ارامه وه او روحي طبیب ته یې اړتیا درلوده ، پښتانه متل
کوي : (طبیب کوم دی چې رنځ پرې تېروي) په پای کې (یوروپیدن)
د اويا کالو په عمر خپل ځان پخپله تبعید کړ او مقدونیه ته یې
سفر وکړ. ویل کیږي چې ددې سفر علت داوه چې (یوروپیدن) د
(اتن) له خلکو څخه کرکه کوله او (اتن) خلکو هم له (یوروپیدن) څخه
کرکه کوله .

نتیجه څرګنده ده : یوې خوا باید اتن پرې ایښی وای . یو

روپيدز به هم ويل : زه داتن خلكو نه يم شرلی بلکې ما دوی پرې
ښودل. (دا خبره اشاره ده د يونان د يوه مشهور خطيب وينا ته چې
په تبعيد محکوم شوی و).

يوروپيدز ته منسوب آثار (میديا)

(میديا) د يوه لږ غلطيو ډکه عالي ډرامه تقريباً پخ وخت بې
سانسوره ستيج ته نه ده راغلې ، د ډرامې سريزه ډېره اوږده ده او
همدغه يې کمزوري ده . حيرانونکې او تصادفي پيښې په کې زياتې
دي .

تر ټولو بده داده چې (يوروپيدز) د لوبې په پای کې بيرته ارباب
النواعو ته رجوع کوي او دهغو په مرسته (میديا) ته نجات ورکوي.
سره له دې ټولو خبرو چيرته چې په تکنیکي لحاظ ډرامې مړې
دي هغله (میديا) که له ستيج څخه غايبه هم وي پر ستيج باندې
حکومت کوي . په لومړي اکت کې (میديا) يوه تحقير شوې او ځپل
شوې ميرمن ده چې بالاخره د انتقام په فکر کې لويږي اما څومره
فجیح انتقام!

قصه داسې ده چې (جاسون) له خپلې طلايي بحربې سره د
(کراچۍ) سيمې ته رسيزي. په دې سيمه کې يوه لويه خزانه ده چې
دديوانو غلو او ښامار په واسطه ساتل کيږي . د جاسون د نجات
لاره بنده شوې ده . ارباب النواع په خپلو منځو کې يوله بله سلا
مشوره کړي او د ګډوډې پرېکړې په اساس فرمان صادروي ، چې
ددې سيمې دپادشاه جادوگر لور (میديا) دې پر (جاسون) مينه شي

او ددې په مرسته دې (جاسون) بېرته خپل هېواد ته راستون شي ،
(جاسون) ددې مرستې په مقابل کې وکړه چې د (میدیا) سره واده
وکړي له یو څه سختیو څخه وروسته (جاسون) او (میدیا) په
بریالیتوب سره (کوربنت) ته رسیږي هغوی دواړه لس کاله یوځای
ژوند کوي . په دې وخت کې د (کورینت) پادشاه خپله لور (جاسون)
ته ورکوي او له (میدیا) څخه چې د څلورو ماشومانو مور ده جلا
کيږي . (میدیا) لومړی په تدبیر او چالاکی سره د (کورینت) پادشاه
او دهغه لور وژني او بیا دغه کوچګره اسیایي ښځه د خپلو
ماشومانو په وژلو سره د (جاسون) څخه وحشیانه انتقام اخلي په
دې ځای کې لوبه اوج ته رسیږي . کرکه او څپانده خشم میدان ګټي
د (جاسون) له ټاهي سره (میدیا) هم خپل ځان تباہ کوي . دا د (میدیا)
تراژیدي پای دی . خو په ځینو روایتونو کې راغلي چې ارباب
النواعیو (میدیا) پسې یوه ګاډی راوستله چې ښامار به کش کوله .
په هر صورت که دا کار شوی هم وي ارباب الانواعو ناوخته اقدام
کړی دی ، هیڅوک نه شي کولای چې د (میدیا) پرهار ژبې او غمجن
زړه ته خوشحال را دعوت کړي . د (میدیا) تراژیدي څرګندوي چې
بدبختي د مصیبت ځپلې کرکټر نه لوړوي بلکې تخریبوي یې . د
(یورویډن) په دې لوبه کې د عنعنې له ډګر نه دباندې پښه
کښودله (میدیا) د تراژیدي قهرمانه د یوې بربري قبیلې څخه وه .
د (یونانیانو به نور قومونه له ځانه ټیټ او بربریان ګڼل) . (جاسون) د
رومان ستر قهرمان دطلایي بحريي سرکرده او لوی پهلوان دیوې
وحشي ښځې د لاسه پایمال شو . نو یونانیانو به ځانونه مستحق

ګڼل ددغې تراژیدي لیکونکي څخه کرکه وکړي . (میدیا) په دې تراژیدي کې د ښځو له حقوقو څخه دفاع کوي .

د ارستوفان ژوند لیک

دیونان نامتو کمیدي لیکونکی و. د لرغونې یونان د مخزیرد د پنځمې پېړۍ د کمیدي پراختیا له هرڅه زیاته د ارستوفان تقریباً (385-445 مخ زېږد) د نامه پورې زیاته اړه لري. کره کتونکو دی د کمیدي د پلار په نامه بللی دی. ارستوفان په ځوانۍ کې په لیکلو پیل کړی دی او دهغه په کمیديو کې ورځنی سیاسي اجتماعي پرابلمونو ته ځای ورکړ شوی دی. ارستوفان خپلو کمیدي کې هغه شهوت طلبان او هغه څوک چې په نوم او نښان پسې ګرځي تر سخت ملنډو لاندې نیولی دی. ده په ډیر جرأت سره د ټولني هغه اداري عناصرو غندل کومه چې دده په نظر د ټولني له پاره مضر او اذیت رسونکی وه.

ارستوفان د بریګل په دوره کې ژوند کاوه، چې هغه وخت په یونان کې د ډیموکراسي نظام خپل اوج او لوړو پوړیو ته رسېدلی وه،

په تاریخ کې دغه دوری ته د طلايي دورې نوم ورکړ شوی دی. بریګل

ويلي «زموږ نظام يوديموګراسي نظام دی په دی نظام کې دخلکو
داکثريت ګټې نغښتي دي» څرنگه چې د ډراماتيکو ژانرونوپه لړ
کې کوميدې يو مهم ځای لري. کوميدې (يوناني دخوښې تمثيل
سندره) کلمه ده. کوميدې هم د تراژيدي په شان دلرغوني يونان په
خاوره کې په مخزيږد پنځمې پيړۍ کې د ادبي فورم په موندلو سره
پرمخ ولاړه. په کوميدې کې د تراژيدي په شان د لرغوني يونان د
انګورو او شرابو دخدای (د يونيس) په وياړ دخوښی او خوشحالی
مذهبي مراسم لرغونو يونانيانو اجرا کول. او په دغه وخت کې
کوميدې نسبتاً ډېره پرمخ ولاړه. دا وخت کوميدې عادتاً د دريو
تنو اکتورانو له خوا تمثيليدله چې کورس او نخاوې به ورسره
ملګرې وو

د اکتورانو عجيبو ماسکونو او د صحنې دمنځ انځورونو به د
ندارچيانو ځانګرې پاملرنه ځانته اړوله.

ارستوفان وکولای شول په خپلو کوميديو سره راتلونکی
پرمختګ له پاره لاره هواره کړي. د ارستوفان د کميدې لوی صفت
داوه چې هغه ته يې اجتماعي رنگ ورکړ. ده په خپلو کوميديو کې
ورځني ټولنيز او سياسي پرابلمونو ته ځای ورکړی و او په ډېر او
جرات سره يې د ټولني هغه اداري عناصر وغندل چې دده په عقیده
دټولني له پاره او اذيت رسونکي وو. دده د کوميديو يوه موضوع
چې په هغه ورته خلکو ځانګرې پاملرنه لرله هغه د سولې موضوع
وه. په دغه مهال کې د (پلوپوني 431-404 مخ زيږد) تباہ

کوونکې ډېره اوږده جګړه روانه وه. دغسې جګړې چې يواځې د
زغرو تورو او د جګړې د وسايلو جوړولو مؤسسو خاوندان بډای

کول او بس ارستوفان دغه جګړه په خپلو یو لړ کمیدو کې سخته وغندله. په دې باب د ارستوفان دغه (اخرنیا لیسیترا) نومې کومیدو د یادونې وړ دی. د ارستوفان په کومیدو کې چې څه نور موضوعات څرګند ځای لري هغه دادي:

فقر او غنا په (پلوتوس) د ټولني د سیاسي جوړښت موضوع به (الوتونکې) د خلکو په ضد د هغه مهال د تاجرانو او صنعتګرو افکار په (سپاره) د شعر او دهغه اجتماعي ارزښت په باب افکار په (چونګښې) نومې کومیدو کې ځای شوي دي. ارستوفان په خپلو کومیدو کې د اولس عادي او ساده خلکو ته ځای ورکاوه چې اجتماعي تضادونه او منازعو ته چې په کومیدو کې ځای ورکړي و تمثیلیدل د هغو په سترګو کتل کېدل او د هغو په فکر ارزښت ورکول کېده. دغه عادي خلک به معمولاً نوکران او لښکریان وو. په دغو کومیدو کې به د ټولني د بدایو واکمنو چې په خپلو ګټو مین وو غندنه او په هغوی پورې ملنډه او په مقابل کې د ښو صفاتو لرونکو وګړو ستاینه ځای شوې وه.

د ارستوفان اثار او دهغه سیاسي عقاید

د ادبیاتو د نړۍ په تېره بیا د کومیدو په لیکلو کې ارستوفان ښکاره موقف لري. ارستوفان تر 40 زیات کومیدو اثار لیکلي اما د جګړو له کبله یواځې (11) اثرونه یې لا تر اوسه د زمانې له تاراکه خوندي پاتې دي. او تر ټولو په زړه پورې اثار یې دادي:

1. پانګه (388 مخ زیږد کال)

2. چونګښې (405 مخ زیږد کال)

3. ښځې د فيسوس فوري په جشن کې (422 مخ زيږد کال)
4. ليسيترات (411 مخ زيږد کال)
5. سپاره (421 مخ زيږد کال)
6. سوله (421 مخ زيږد کال)
7. وريځې (423 مخ زيږد کال)
8. اخرنیال (425 مخ زيږد کال)
9. ښځې په ولسي غونډه کې (کابو 392 مخ زيږد کال)
10. مرغۍ (414 مخ زيږد کال)
11. پلوتوس (412 مخ زيږد کال)

د منقدينو په اند ارستوفان هغه شاعر دی چې د خلکو غوښتنې يې په خپلو اثارو کې تمثيل کړي دي . ارستوفان په خپلو کوميډيو د اجتماعي عبرت او نصيحت هدفونه ځای کړي دي . او په ډېر جرأت سره يې د ټولني هغه اداري عناصر غندلي کوم چې د ټولني له پاره ضرر رسونکي دي . دده د کميډيو يوه موضوع چې په هغه وخت خلکو ورته ځانګړې پاملرنه لرله د سولې موضوع وه . په دغه وخت کې د پلوپوني تباہ کونکې ډېره اوږده جګړه روانه وه . دغې جګړې چې يواځې د زغرو تورو او د جګړې د وسايلو جوړولو د مؤسسو خاوندان بډای کول او بس . ارستوفان دغه جګړه په خپلو يولې کميډيو کې سخت وغندله په دې باب د ارستوفان اخرنیال سوله ليسيترات نومې کوميډي د يادونې کوميډي وړ دی .

د ارستوفان په کميډيو کې چې نور موضوعات څرګند ځای لري هغه دادي :

فقر او غنا په پلوتوس د ټولنې دسياسي جوړښت موضوع په (الوتونکي) د خلکو په ضد د هغه وخت د تاجرانو او صنعتګرو افکارو به (سپاره) د شو او اجتماعي ارزښت په باب افکار په چونګښې نومې کميډيو ځای شوي دي. څرنگه چې ددغه وخت اجتماعي څيره چې ادبي جريان هم په خپل غير کې رانيسي او يو اجتماعي څيرونکی يې داسې ښيې:

تجارت ديوې لازم الوجود وسېلې په حيث د دووتوليد کونکو په لوستلو پيل وکړ او ددغه جريان سره تاجران منح ته راغلل او دعمومي ثروت يوه لويه برخه يې ځانته وساتله. څرنگه چې تاجرو به يوې تېزې چلنده واسطې ته احتياج درلوده نو پيسې ايجاد شوې دپيسو ايجادولو يوه اقليت ته په ي، ه اکثریت قوت وبانښه او ددغې اقتصادي معرکې سالارانو هم تاجرو ددغسې ي، ه جريان ډېر ښه تصوير ارستوفان ددغه وخت تکړه هنرمند په خپله يوه معروفه کميډي (پلوتوس) کې ايستلي دي.

پلوتوس دپيسو د ډېرو خاوند دی چې ارستوفان د هغه کيسه په خپل کوميډي شعر کې کوي چې څرنگه يې په پيسو سترګې ورپټې کړې وې چې هيڅ يې خپل دوست او دښمن نه پيژنده او پيسو روند کړی و. خو هغه ومهال چې ولويده او دسترګو ديد يې لار نو نيت يې وکړ چې خپله شتمني وويشي خو څرنگه چې دی روند و نو مستحق او غير مستحق يې نه شوای پيژندای او يواځې چالاکه خلک پرده راټول وو. چې په خپلو مختلفو چلونو يې پيسې ځنې اخيستې. کله چې ده په بينا سترګو شا او خواته وکتل نو يو شو چې خپله ټوله شتمني يې و چلبازانو او نالايقو خلکو ته وپشلي

ده . د ارستوفان په دغه کمید کې چې د پلوتوس په نامه یادیوي سړی پوهېدی شي چې ده د خپل عصر او ټولنیزو شرایطو یو واقعي تصویر اېستلی دی او دهغه داستان څرګندوی چې څرنگه د بې عدالتی په ګرداب کې ټولنیز حقوق د اقلیت په ګټه او د اکثریت په تاوان جریان لري .

د ویرژیل پیژندنه

ویژیل (19-70 مخ زیږد) د روم نامتو شاعر (منتوا) ته نږدې په شمالي ایتالیا کښې زیږېدلی دی. ځینې وایي چې دده پلار کلال او د ځینو نورو په قېل د (مګیسوس) په نامه د یوه شتمن سړي مزدور و د ویرژیل (ویر جیل) پلار د (مګیسوس) پاملرنه خپل ځانته راوګرځوله او په لږه موده کې دپیسو خاوند شو.

ویرژیل د ایتالیا په بېلابېلو ښارونو کې زده کړه وکړه او په ادبیاتو او فلسفه کې د تبحر مقام ته ورسید په فلسفه کې دده استاد د ابیکور مکتب ته مایل و او همدغه تمایل دده په لومړنیو اشعارو کې منعکس شوی دی لیکن ده په وروستیو شعرونو کې د رواقیانو او فیثاغورثیانو اغېزې زیاتې شوي دي . د فلیپي په جګړه کې (42 مخ زیږد) د امپراتور اګتوس لښکرو دده ځمکه ضبط کړه او نږدې و چې ویرژیل د پرمختګ له پاره لاره هواره کړه . دی له یوې عریضې سره سم روم ته ولاړ او هلته د فردوس په شان د شاعرانو له یوه انجمن سره مخامخ شو چې مشري یې (میسینس)

وزیر ؤ. میساینس دی له اګتوس امپراتور سره آشنا کړ او د هغه په دربار کې د قرب او منزلت خاوند شو. امپراتور نه غوښتل چې د ویرژیل ادبي قریحه په اداري چارکې راګډه پاتې شي نو له دې امله ده ته یې دضبط شوې ځمکې پر ځای په یوه مناسب ځای کې نورې ځمکې ورکړې چې هلته شعر ووايي. ویرژیل کلیوال سپری و د کلیوالی ژوند صحنې او منظرې یې پخپلو اشعارو کې انځور کړې. امپراتور له ویرژیل نه غوښتنه وکړه چې د کرنې او حاصلاتو په باب داسې شعرونه ووايي چې کلیوال خلک لا زیات کار او زیار ته تشویق کړي. هماغه ؤ چې ویرژیل د شنو چمنونو ورشوګانو په باره کې ښکلي شعرونه وویل او د ایتالیې زړه وړونکې منظرې او لاجوردي اسمان یې د شعر په هنداره کې منعکس کړل لیکن د ویرژیل شهرت د یوه شي مرهون دی. او دلته سندرغاړي د خپل هنر له پاره بې ځایه هلې ځلې نه کوي «کومه سندرې چې د ملت زړه ته نوازش ورکوي په خپل دات کې یوه مهمه کارنامه ده» ویرژیل یو ملي حماسه ابداع کړه د ایتالیې تاریخي شهرت یې یو ځل بیا روښانه کړ. د روم پرتمین شالید یې له تیاري څخه راوست او د «انیپد» په حماسه کې یې وځلاوه داد (اني ایس) قهرمان داستان دی چې د هومر په حماسو کې یې نوم ذکر شوی دی.

د ویرژیل ادبي شهرت

ویرژیل د لرغوني روم ستر شاعر دی . دده ادبي شاهکار د (انیپد) نومیري . ظاهراً ددې داستان عمده محتویات (اني یس) او (جګړې) ددې لیکنې د شعر مرکزي هسته د روم ښار او دهغه سرنوښت دی (اني یس) دترای اوسېدونکي د لاتین ملت مؤسس او د امپراتور اګستوس ستر نیکه دی او پښت په پښت ددوی اصلي ارباب النواعو ته رسیږي څرنگه چې د (هومر) په حماسو کې د (اني یس) د ژوند په داستان باندې د ابهام ګرد پاشل شوي دي ویرژیل له همدې تیاري ټکې څخه استفاده کوي هغه د ګمنامۍ له ایر څخه راباسي حلا او پرداز ورکوي او ستر تاریخي قهرمان او د ارباب النواعو لمسی ترې جوړوي . د (انریس) یو حماسه باندې دیوه فیلسوف شاعر له خوا په شعوري او اردي توګه کار شوی دی او له همدې امله (اني یس) همیشه داسې د کارنامې سرته رسوي چې دایټالیا د ملت غرور افتخارات اصلي ممیزات د هغه په وجود کې تبارز شوی دی . هغه د مامسست پلار او د روم مؤسس دی اصل او نسب یې معلوم او په حماسو کې کې یې نوم ذکر شوی دی . ویرژیل د خپل ژوند یولس کاله دغه ادبي شاهکار ته وقف کړل او ارزو یې درلوده چې درې کاله د (انیپد) په نوي کتنې او صیقل کولو باندې تېر کړي خو عمر وفا ورسره ونه کړه او یوې سختې تبې دده شاعرانه ماغزه له فکر کولو څخه وغورزاوول . ویل کیږي چې د مرینې مخکې یې وصیت وکړ چې د (انپد) اثر دی وسوځول شي خو امپراتور اګتوس له دې وصیت نه خبر شو او دسوځولو اجازه یې ور نه کړه بالعکس امریې وکړ چې د ځینو جزیې عبارتونو له حذفولو وروسته دې خپور شي .

د (انپد) داستان د (ایلیاد) او (ادیسی) په پله روان دي . (اني یس) د داستان قهرمان د (ایکسین) او (افرودیس) زوی او د (هکتور) د تره زوی دی . (انکسین) د ترای شهزاده په پته د (افودیسی) رب النواع سره عاشقانه اړیکې درلودې او کوم چې ددغه راز افشا کړ په پښو شل شو . (هکتور) د ترای تر ټولو مشهور پهلوان و چې د یوناني قهرمان (ایشل) له خوا د جګړې په وخت کې ووژل شو . (اني یس) د ترای په جګړه کې خپله میرانه وښودله او د ترای د خلکو لارښوونه یې په غاړه په غاړه واخیسته که څه هم جګړه د یونانیانو په ګټه تمامه شوه خوده د خپل قوم خدمت پرې نه ښوده او په یوه اوږده سمندري سفر یې لاس پورې کړ .

د ډېرو سختو پېښو، او فجایعو سره لاس او ګریوان ؤ. د افریقا په سواحلو کې (کارناژ) ته نږدې دده بیړۍ ماته شوه ده خپله ماجرا د (دیدو) په نامه یوې کونډې ملکې ته بیان کړ . (اني یس) خپل سرنوښت هیر کړی ؤ (عطارد) د (مشتري) په امر ده ته توصیه وکړه چې خپل رسالت سرته ورسوي او ایتالیې ته ولاړ شي ده (دیدو) پرېښوده او دخپل سرنوښت په لارې روان شو (دیدو) له ډېره ځوره افتخار وکړ. د (اني یس) د (تیسر) سیندو ته ورسید او د (لاتینوس) پا[اه مهرباني ځانته جلب کړه . (اني یس) خپلو دښمنانو ته ماته ورکړه او د (لاتینوس) له لور (لاوبنیا) سره یې واده وکړ همدلته ده د (لاوینیوم) ښار یعنی اوسنی روم اباد کړ. ویرژیل ددغه داستان په تنظیمولو کې دتاریخي او اړکیالوژیکي معلوماتو په مرسته ډېرې رومانټیکې صحنې انځور کړيدي . (اني

یس) د زړه ورتوب تقوا او رواني زغم سمبول دی. د منځنیو پیریو د قدس په شان ده ټول ژوند د ارباب النواعو رضایت ته وقف کړی دی. له هغه مهاله چې دده ماینه دترای په جګړه کې بې درکه شوې ده. فقط یو مین شوی دی لیکن د (دیدو) مینه دی له خپل هدف څخه نه شي راګرځولی. له (دیدو) څخه دده بېلېدل یوه داسې غمګینه صحنه تمثیلوي چې زړه نه شي ورته ټینګولی کله چې دسن اګوستن دا قصه اورېده ورته ویې ژړل (دیدو) وفاداره میرمن چې (اني یس) له مصیبتونو ژغورلی ؤ. د بېلتانه په مهال ښېرا کوي خدای دی د روم او کارتاژ ترمنځ خونړۍ شخړې هیڅکله پای ته ونه رسوي. (فیورتي) لیکي چې: «انپد د هومر د ایلیاد او (ادیسی) په نسبت یو پیچلی او پرمختللی مدنیت تمثیلوي».

دلته په داستان کې د (هدف) په نامه یو سوریزي او بدل شوی دی. او شا اوخوا یې دیوه ملت د لویې غوښتنې ډیزاین لیدل کیږي په انپد کې نړیوال قوت منځنی ټکی نه وي بلکې داستان د ایډیالونو له خوا رهنما کیږي. ویرژیل په خرافاتو باندې عقیده نه لري خو ځان مجبور ګڼي د یونانیانو او رومیانو انګېرنې په خپل اثر کې منعکس کړي. انګریزي شاعر (تینیس) وایي چې ویرژیل: (دپرېاد شوو زمانو په منځ کې یو بېلېدونکی مثال دی) ویرژیل له تباہ شوي او ځپل شوي سره ډېره مینه څرګندوي او پر هغو جسدونو باندې چې په وینو باندې لړل شوي دي له ژړا او زګېروي څخه ډه ډه نه شي کولای. په اروپا کې پنځ سوو کاله تیاري او تعقیب حکومت وکړ د فیلسوفانو او شاعرانو سانسورشوی و کشیشانو

د ښوونې او روزنې پوهنتون پښتو خانګه

ويرژيل ته څه ونه ويل ځكه دوى فكر كاوه چې ويرژيل په خپلو شعرونو كې د عيسى عليه السلام زېرى وركړى ؤ، ويرژيل غير مسيحي ؤ خو دده اخلاق ايديالونه د مسيحت سره موافق ؤ او له هغه امله (تئين) دى دبرپا شو زمانو په منځ كې حتى دمنځنيو پيړيو په تياره دوران كې ديوه ځلېدونكي مشال سره ورته كوي .

هوريس

دهوريس بيوگرافي او دهغه هنري ادبي فعاليت

ويليام شکسپير په (تيوسن) کې د (چيرون) له خولې وايي: او دا دهوريس شعر دی زما ښه په یاد دی. ما ډير مخکې هغه په گرامر کې لوستلي ؤ له دې پورتنې عبارت څخه جوتيري چې پخوانيو ليکوالو به د گرامر او انشا په موضوعاتو کې د (هوريس) شعرونه د استنباط له پاره راوړل، (هوريس) د روم امپراطورۍ يو ځلانده ادبي ستوری ؤ. دی له نن څخه دوه زره کاله مخکې ژوندی ؤ خو دده شعرونه لاتراوسه د متلونو په بڼه د خلکو په خولو کې گرځي په نړۍ کې به ډېر لږ شاعران وي چې دوه زره کاله وروسته هم دده فکرونه د اولسونو په سينو کې ژوندي پاتې شوي دي. ويل کيږي چې داسې ډېر کسان شته چې دشعر سره مينه نه لري خو له (هوريس) شاعر سره مينه لري دا ځکه چې دده په نظمونو کې د شهرت سربېره د ژوند ډېر خوندور موضوعات نغښتل شوي دي بنايي تاسې به کوم داسې ليکوال پيژنئ چې د حماقت په ستاينه کې يې کتاب ليکل وي او له داسې شاعر سره به هم آشنا وي چې وايي: «دادنيا په احمقانو ده ودانه» ليکن (هوريس) دده په خلاف پر حماقت باندي ملنډې وهي او هغه يې سخت ريشخند کړی دی. داهم د تعجب خبره نه ده چې ځينې کسان له شرارت څخه ملا تر کوي او د (نيچه) په قول: «برسړی بايد تر ټولو بر او تر ټولو شرير وي.» خو (هوريس) په خپلو نظمونو کې د شرارت غندنه کړې ده د هوريس نظمو نه د خپل عصر روحيه تمثيلوي او په هغو کې د

روسيانو ايډيالونه منعكس شويدي (هوريس) مور ته داسې خبرې كوي . سړی كولى شي له پراخو سمندرونه څخه تېر شي خو له خپل ځان څخه نه شي خلاصېداى . موسمونه تيريزي او خپل وخت بېرته راگرځي خو دانسان په ژوند كې سپرلى بيا نه راځي (ځواني فقط يو ځل راځي) د سبا ورځې نه څوك خبر وي همدا نن ورځ په خوشحالى تيره كړه . لكه چې وايي څو ورځې په خو شحالى سره ژوند كول پاد شاهي نه ډېر ارزښت لري . د امپراطورۍ د اداره كولونه د خپل ځان اداره كول مشكل كار دى د مرگ ساړه لاسونه دشا او گدا بدن لمس كوي . د خپل هېواد په مينه كې مرگ ترټولو خوږ او مناسب مرگ دى . څوك چې په كار پيل وكړي نيم كار يې سرته رسولى دى . ايا ته خوار يې! سره له دې ته كولاى شي طلايي خوبونه وويني په كوم سر باندي چې تاج اېښودل شوى وي پر بالښت باندي آرام نه شي اېښودال كېداى . قهر نيم ليونتوب دى . يواځې نوم ته تغير وركړه نور نو ټول داستان ستا په باره كې ويل شوى دى .

(هوريس) څوك و؟ د ده دپلار نوم (كولينتوس هوريشن فلاكوس) دى او د جنوبي ايتاليا لرغونې ښار (وينوسيا) كې (8-65 مخ زيږد) كې زېږېدلى دى پلار يې ازاد شوى مريى ؤ ، ده خپل تحصيلات په (روم) او (اتن) كې پاى ته رسولي دي . په ځواني كې يې په فليپي جگړه كې برخه واخيسته خو جگړه د دښمن په برخه تمامه شوه ويل كيزي چې د روم امپراطور خوشحاله نه و چې شاعر دې د جگړې ميدان ته ورشي خو (هوريسن) دنامتو شاعر (وطرژيل) له خوا (ميسيناس) وزير ته ور وپيژندل شو . (ميسيناس) خپله ټوله شتمني

د ليکوالانو او شاعرانو د روزنې له پاره وقف کړی وو . هوريس يوازي د وزير ملګري نه ؤ بلکې د روم امپراطور (اګسرتس) هم دی د خپلو ملګرو په ډله کې داخل کړ. ميسيناس وزير هوريس ته د (سايين) په سيمه کې ځمکه وروښله چې هلته ليریک او غنايي شعرونه ووايي شاعر په خپلو نظمونو کې يوازي د کليوالي ژوند صحنې او ازاد طبيعت نه دی انځور کړی بلکې د روم په عظمت کې يې هم ترانې ويلې او لاتيني ژبه يې په خپلو خواږو اشعارو سره غني کړه . هوريس به د څيرې د ونې لاندې سيورې ته ناست ؤ د ارغواني شرابو جامونه به يې په سر اړول او دخپلو يوناني معشوقو ښکلا به يې ستايله داسې ښکاري چې د ځوانۍ په عمر کې په اتن کې د ليد په خوبې او داسې نورو يوناني پيغلو سره آشنا شوی ؤ. دی د په خپلو نظمونو کې د خپل پلار او همدارنگه د امپراطور ستاينه کوي . ښايي چې مور به يې دده د کوچنيوالي په وخت کې مړه شوې وي. دده په نظمونو کې مينه ، عطوفت ، طنز ، شک او هوښياري لاس په لاس ګرځي. دده له مړې څخه حکايت شوی دی . چې هوريس به د قناعت ا پرهيز په برخه کې نورو ته وعظونه کول خو په خپله ددې شيانو پابند نه ؤ ، د هوريس شعرونه د احمقانو او لالباپ خلکو په مذمت کې ويل شوي دي . او هجويه اشعار يې په کافي اندازه شهرت لري . (هوريس) کلاسيک شاعر دی او په فلسفه کې زياتره د ارسطو د اعتدال د لارې پيروي کوي خو کله کله د اپيکور مشرب ته هم لاس ور غورځوي.

د انگلستان ادبيات

ويليام شكسپير

د ويليام شكسپير ژوند ليك او ادبي شخصيت :

په نړۍ كې مشهور ليكوال نامتو ډرامه ليكونكې ويليام شكسپير د دوشنبې په ورځ د اپريل په 23 په كال 1564 ميلادي په اسټرافورډ اپان-اون د واروبكشاير په ناحيه كې دې نړۍ ته سترګې پرانيستې د شكسپير پلار جون شكسپير نومیده چې د اسټرافورډ شمالي خواته درې نيم ميل كې زېږېدلی ؤ.

چې نوموړی د ډېرو ځمکو خاوند ؤ دده مور (ماری رادون) رابرت رادرن لور وه چې د اسټرافورډ د ښكلو انجونو څخه وه . چې د جون شكسپير سره د ازدواج په وخت كې د ډېر ميراث خاوند ؤ چې دا علت يو د هغو عواملو نه وه چې جون شكسپير د هغې سره واده وكړ او په ډېره آرامي سره يې ژوند تېراوه . د شكسپير د پلار جون شكسپير د وظيفې او شغل په باب مختلف او رنگارنگ نظر يې موجودې دي مګر هغه چې ډېری يې تاييده وي هغه دا چې جون شكسپير څه موده د خپل د كلي د شورا غړی او وروسته له هغه د

ناظر او خزانه دار او د یو څه وخت له پاره یې د ټول ښار د ولایت مقام په غاړه ؤ دشکسپیر د کوچینوالي د ورځو په باب هیڅ کوم دقیق معلومات نه شته ، مګر یواځې دومره کولای شو ووايو چې دی په یوې بډایې او پیژندل شوې کورنۍ کې زېږېدلی دی او د آرام او د ژوند دښو شرایط لاندې لوی شوی دی.

ویلیام شکسپیر په (1570) زیږدیز کال د استرافورد په یوه منځنۍ ښونځی کې په زده کړه پیل وکړ او په دې مدرسه کې یې لاتینې ژبه زده کړه او په دې وسیلې سره یې د لاتینې ژبې د ډېر پیاوړي او ستر شاعر اوید اثار ولوستل د ویلیام شکسپیر کورنۍ د کاتولیک مذهب پیروان وو او دخلکو په منځ کې ډېر محبوبیت درلود . شکسپیر تر څوارلس کلنۍ پورې په ښونځی کې زده کړه وکړه او وروسته یې په خصوصي توګه په مطالعاتو پیل وکړ. وروسته له نولس کلنۍ نه د شکسپیر د دندې او وظیفې په باب هم مختلفې نظریې موجودې دي چې له هغو ځنې په دې نظر دی چې شکسپیر د عدل د وکیلانو په یوه دفتر کې په کار بوخت ؤ او ځنې تاریخ لیکونکي په دې عقیده دي چې هغه یو قصاب ؤ. ځنې دا هم وایي چې شکسپیر په یوې مدرسې کې کار کاوه . د ویلیام شکسپیر په ژوند کې چې کومه مهمه واقعه تېره شوې هغه داده چې په نولس کلنۍ کې په کال 1583 زیږدیز دیوې نجلۍ سره چې آن هات هویې د ریچارد هات هویې لور وه واده وکړ. آن هات په عمر کې اتلس کاله د شکسپیر نه ستره وه . د همدې ښځې نه یې دوه لوڼې سوزنا، جودیت او یو زوی هامنت پیدا کړی چې متأسفانه هامنت په یولس کلنۍ کې مړ شو او دغه لوی شاعر او ستر ډرامه

ليکونکي د نارينه نسل نه محروم پاتې شو وروسته د نولس کلني نه يعنې د (1592 - 1594) لونو ترمنځ د شکسپير د کوچنيوالي د ژوند په باب کوم دقيق معلومات په لاس کې نه شته ولې دا درسته ده چې ده په 1584 زيږديز کال کې لندن ته سفر کړي او د سفر په لومړيو شپو او ورځو کې د رابرت ګرين په واسطه چې د اليزابت د عصر د معروفو او مشهورو ډرامه ليکونکو څخه وو د تياتر له هنر سره معرفي کيږي .

په 1592 کال په لندن کې د طاعون مرض پيدا شو او په زرګونو انسانانو يې ووژل، د تياتر دروازي وتړلې شوې دا ځکه چې هنرمندان يې هم د طاعون مرض مړه کړي وو. په دې وخت کې شکسپير يواځې پاتې شو اما بيا هم په ارامه کښېناست او خپل ادبي فعاليت ته يې دوام ورکړ. شکسپير د دوشنبې په ورځ د اپريل په 23 په کال 1616 زيږديز له دې نړۍ څخه سترګې پټې کړي دي ، دده د شخصيت په باب دومره ويلاي شو چې دې د هنر او ادبياتو افتخار دی .

شکسپير برسېره پر نمايشنامو اشعار هم ويلي ، لکه : «وينوس او ادونيس»، «هتک ناموس لوکرس» د تعجب وړ خبره ده چې شکسپير خپل ژوند کې مشهور سړی ؤ اما فعلاً د هغه په باره کې کوم څه ډېر معلومات په لاس کې نه شته .

د شکسپير اثار

ويليم شکسپير دانګلستان د مشهور و ډرامه ليکونکو څخه دی . هغه د تياتر له پاره ستر خدمتونه کړي دي . شکسپير د تياتر سره

مینه درلوده او دهغه په باب یې پوره او بشپړ معلومات درلوده . دی لا آن تردې چې خپلې شپې او ورځې په تیاتر کې تېرولې . دده په اثارو کې د ظرافت ، بشر دوستۍ او تواضع نښې نښانې لیدلای شو دده د اثارو بل خصوصیت دادی چې یوه ځانګړې طبقه نه تر محفوظ کيږي . بلکې دده د ځینو اثارو څخه لکه همليټ ، پنځم هانری او تللو څخه لا فلمونه هم ډک شوي دي . هغه چا چې د شکسپیر اثار لوستلي وي نو هرو مرو به د پادشاهانو ، ملکو او د لښکرو د سردارانو سره به دوی مخامخ شي او په وضاحت سره به د دوی په وجود باندې عقیده پیدا کړي . د یو کرکتر تجسم هغه کار دی چې شکسپیر په اسانۍ سره پ استیک ډول ترسیم کړي دي .

د هغه له عهدې څخه وتلای شي ، شکسپیر د شعر له نظره مطالب دومره ښه افاده کړي دي چې د حیرانتیا ځای دی . که چېرې د نړۍ د کمیدي لیکونکو نومونه واخلو نو شکسپیر د دوی په سر کې واقع کيږي همدا راز که چېرې د تراژیدي لیکونکو نومونه واخلو نو د شکسپیر نوم په لومړي قطار کې راځي . شکسپیر هغه لیکوال دی چې د کمیديو لوستونکو ته یې خدا او د تراژیديو لوستونکو ته یې ژړا راځي د شکسپیر ټول اثار د نړۍ په بېلابېلو ژبو ژباړل شوي دي . دده د اثارو ادبي جنبه ډېره قوي او داستانونه یې ابتکاري اړخ لري . د شکسپیر تلپاتې اثار دادی :

1. د عشق کوبښن بې ځایه دی

2. سپوس اندرونيکوس

3. د خطا و کمیدي

4. رامپوژولیت
5. جون شاه
6. د سرکشي ښځې رام کول
7. څلورم هانري
8. پنځم هانري
9. د دهیڅ لپاره غالمغال
10. هرڅه چې وغواړې
11. دولسمه شپه
12. ښه دی هغه چې اخر ښه وي
13. ژول سزار
14. همليت
15. اندازه په اندازه
16. اتللو
17. لیرشاه
18. مکبث
19. انتوني کلیو پاتر
20. طوفان
21. وینیري تاجر
22. اتم هاندي
23. دژمي قصه
24. کوریولانوس
25. سملاين
26. تاین انتي

27. پریکلس

28. ترو پلوسی و کرشیدا

انسانان نه باید خپلو منځنوکې جګړه وکړي په خپله ځان تباہ کړي دوی ولې خپل منځ کې ډېر نا مهربانه دي . باید ټول مسایل د خبرو له لارې حل کړي د چارت کیسې هجویه هم د سویف په زړه پورې اثر دی. په دې کیسه کې سویف د عیسوي تاریخ بیانوي او د کلیسا ریا کاري او عوامضریبې خلکو ته وانیسي دده ترټولو په زړه پورې اثر «د هولیر پر مسافرتونه» دی چې لیکوال په دې اثر کې د انگلستان د ټولني بېلابېلې ډلې ترخیرنې لاندې نیسې او د ګوبي ویر د دوه سفرونو حادثې په کې تصویروي. سویفت په 1745 زیږدیز کال د نړي څخه سترګې پټې کړي دي .

چارلس دیکستر

د چارلس دیکستر (1812 – 1870 زیږدیز) هغه لیکوال دی چې نوم یې په ټوله نړۍ کې مشهور دی. دانگلستان په ادبیاتو کې دیکستر دانتقادي ریالیزم مؤسس ګڼل کیږي . ددغه نامتو لیکوال دنوم سره د برطانیې دادبیاتو د انکشاف پوره یوه پېړۍ تړلې ده . دیکستر په یوه ډېره غریبه کورنۍ کې زېږېدلی دی ، دده پلار د فرضونو د لاسه دپورنو جیل ته واستول شو او دهغه ځایه داسې خلاص شو چې په تصادفي ډول دچارلس پلار ته د کوم یو نږدې خپلوان میراث لاس ته ورغی او د هغه په حاصلولو سره یې

ځان د پورونو څخه خلاص کړ. د ډيکټر په لس کلنۍ کې د کار په لټون پسې د کوره ووت او د بوټونو د رنګ جوړولو په فابريکه کې ځانته کار پيدا کړ. دی دخپل ماشومتوب او ځوانۍ دورې په دې خاطر په خپلو دغو لاندې رومانونو کې په تفصيل سره ليکي :

1- د اويد کوپرفيليد

2- کوچنی دوريت

دده رومانونه خلک د وسپلې په شان دظالمانو په مقابل کې استعمالوي او خلک خپل رومانونو کې دپته دعوت کوي چې د بورژوازي دنيا څخه نظم قانون وغواړي ډيکټر پخپلو اثارو کې د غريبو او شتمنو ترمنځ تضادونو ته ګوته نيسي او په خپله هم د غريبانو په کتار کې دريږي . ماکسيم ګورکي ډيکټر په حضور کې د ذرهاوو سرتهټوي او وايي: «د ډيکټر د هنر سره خلک مينه لري».

د ډيکټر محدوديت په دې کې دی چې د هنرمند په عقیده کېدای شي ټولنه «دسره بيا تربیې» په مرسته جوړه کړي همدا علت دی چې ليکوال په خپلو رومانونو کې له هرڅه دمخه توصیې ته ډېره پاملرنه کوي. د چارلس ډيکټر په هنر کې څلور مرحلې ليدای شو.

1- 1833 – 1842 کلونه - په دې کلونو کې ډيکټر دغه رومانونه ليکلي دي : اليورتويست ، سرگذشت ، نيکلا نيکلېباي ښکلی ژوند او داسې نور

2- 1842 – 1848 کلونه - په دې دوره کې دغه اثار ليکي : مارتين جيز لوپر دوبيې او دهغه زوی .

3- 1848 – 1859 کلونه – په دغه دوره کې د ډیکتر هنري اثار موضوع له پلوه ډېر قوي او اجتماعي کرکتر له مخې د نورو دورو له اثارو سره جوخت فرق لري او هغه اثار دادي :
سخت وختونه ، کوچنې ، دوریت او سوږ کور .

4 – 1860 کلونه دوره ده چې په دې وخت کې د کارګرو نهضت په هېواد کې منځ په ځور روان دی . په دې کلونو کې لیکوال د «لوی امیدونه» رومان لیکي . ددې دورې په رومانونه کې چارلس تانسیوي ټولنه انتقادوي او عادي خلکو د ژوند مکمله تابلو ترسیموي د لندن د ښار د بېوزلو غریبو خلکو ژوند بندي ځانې او داسې نورې ناوړې صحنې لوستونکو ته وربښي او په عین وخت کې د لندن د ښار د بډایانو کوچي هم له نظره نه غورزوي او په ډېر ماهرانه توګه د هغوی ژوند ترسیموي ، دی په خپلو اثارو کې غریبانو ته د بډایانو په نسبت په لوړ نظر ګوري . د الیورتوبست ژوند په مرستون کې شروع کېږي دا لا ډېر وړوکی ؤ چې د لوږې او مشکلاتو سره مخامخ کېږي . هغو کسانو چې په دې مرستون کې کار کاوه بې عاطفې خلک ؤ . ماشومان یې وهل اوله هغوی څخه یې ډارن انسانان جوړول . هماغه دی چې الیوپرتوست د مرستون څخه تښتي او د تابوت جوړونکي شاګرد کېږي له هغه وروسته د غلو ډلو سره لار پیدا کوي او وروسته له هغه د یو مهربان بډای په کور کې ژوند کوي او هماغه دی چې سرنوښت یې تغیر کوي په دې رومان کې د لیکوال کمزوري داده چې لیکوال په دې اثر کې دانه ښيي چې ټولنه او چاپیریال څرنگه دي ، ه قهرمان کرکتر جوړوي .
د ډیکتر تر ټولو مشهور اثار دادي :

دا د پرکاپرفیلدر، لیورتریست، نیکلانیکلېبای، براندي راج، سورکور، کوچنی دوریت، د دوو ښارونو داستان او داسې نورې د دیکتر په هکله رومي مشهور نقاد داسې لیکي: «دیکتر د یوه واقعي هنرمند په شان دغلو قاتلانو دوستي ترسیموي چې دناورو اجتماعي پېښو علت ناوړه سیاسي نظام دی. د نیکلانیکلېبای ښکلی ژوند او سرگذشت په رومان کې د انگلستان ژوند ډېر په زړه پورې ښودل شوی دی. د رومان ادبي قهرمان ځوان هلک د پلار د مرګ نه وروسته لندن ته راځي چې دلته د ځان له پاره کوم کار پیدا کړي دده سره مور او خویندې هم دي. پیسې هېڅ په جیب کې نه لري دده یواځنی هیله د متوزور دی چې په هغه باندې تکیه او ژوند وکړي. د نیکلای تره چې یو بډای سړی و ولې هغه ډېر بې رحمه انسان ؤ تل به یې غوښتل چې دخپل وراره ژوند د خاورو سره برابر کړي. لیکوال په دې اثر کې تره او وراره د کرکتر له مخې یو دبل په مقابل کې دروي. ولې د اوږدې مبارزې په پایله کې وراره بریالی کیږي د لیکوال په دې اثر کې ادبي قهرمان په ډېر قوت سره په یو ځای کې وایي:

«هغه غریبان چې پاک وجدان لري دهغو بډایانو چې وجدان نه لري زر ځله غوره دی. ددغه له پاره رومانونه تربیوي اړخ لري لیکوال په دې عقیده دی چې انسان اصلاح کېدونکی دی. او همدارنګه په دغو رومانونو کې د نیکی پر بډی باندې غلبه پیدا کوي دیکتر عقیده لري چې ټولنیزه بې عدالتی په خپله لویه ګناه ده. ولې کېدای شي چې هغه هم اصلاح شي. ولې ددې کار له پاره لومړی شرط دادی چې لومړی باید انسان اصلاح شي له سره تربیه شي. په

دې اثر کې لیکوال ډېره هڅه کړې ده چې هیومانستي ضد څیرې ترسیم کړي . اتلس سوه څلویښت کلونو د دیکتر دهنر له پاره لوړه او مهمه دوره بلل کیږي . په دې دوره کې د لیکوال ایډیالوژیکي پوځوالی لیدل کیږي چې ښه بېلګه یې د «دوبي او زوی» ، «مارتین چترلور» رومانونه دي د «دوبي او د هغه زوی» رومان د دیکتر په رومانونو کې ترټولو غوره رومان دی چې په 1840 کالونو کې لیکل شوی دی . په دې اثر کې لیکوال ډېره هڅه کړې ده چې د انگلستان په خپله د هغه وخت ټولنیز روابط په دقیقه توګه ترسیم کړي دي . د رومان اساسي قهرمان په خپله دوبي دي . دوبي یو انګریز سرمایه دار سړی دی . چې یوه ستره کمپنی په لاس کې لري . په دې اثر کې لیکوال د پیسو قدرت چې ټوله نړۍ هغه ته تابع ده وربښي . د دیکتر په اند دوبي یو بې رحمه بې عاطفې انسان دی . د ده له پاره د هر څه دمخه د خپل کمپنی انکشاف او پرمختګ ارزښت لري . د ده په اند خپله لور داسې حیثیت لري لکه کلیه پیسې چې په تجارت کې دهغ څخه هیڅ ګټه نه شي اخستل کېدای . دوبي که کومې هیلې او امیدونه لري نو هغه ټول د خپل کوچني زوی په وجود پورې تړلي وه . ولې دغه ماشوم د خپل پلار بې رحمی او ناوړه تربیوي سیستم له برکته وخته مړ شو . دیکتر د دوبي د کرکتر په ترسیم کې د مبالغې څخه کار اخلي لیکوال لوستونکي د دوبي د کرکتر په لوستنه کې پوځوالی ته متوجه شوی په هغه کور کې چې دوبي اوسېږي له یوه سره له غمه ډک دی او په لوستونکو ناوړه اغېزه کوي حتا تردې اندازې پورې چې د دوبي کوټې ته دلمر وړانګې هم نه ورننوځي

دليکوال په ترسيم کې د دوبي باطني نړۍ داسې سره او بې روحه ده لکه دمني سرې ورځې. دوبي عقیده لري چې د نړۍ هر ډول قوت يواځې په پيسو کې پروت دی، سړی کولای شي هرڅه په پيسو واخلي دوبي د ځان له پاره ځوانه ښځه واده کړه ولې هغې ته د ښځې په صفت نه کتل کېږي. بالاخره وتښتېدله. اما د دوبي د کوچني زوی مرګ او دښځې تښتېدنه يواځې دده کمپنی ته اقتصادي ضربه ده اوبس.

ملتون

د ملتون ژوند لیک او دهغه اثار

په اولسمه پېړۍ کې په انگلستان کې بورژوازي انقلاب بريالی شو. همدا علت دی چې اولسمه پېړۍ د نړۍ په تاريخ کې د انگلستان د بورژوازي انقلاب پېړۍ په نامه يادېږي دغه انقلاب د انگلستان د خلکو د ژوند په ټولو برخو کې هر اړخيز بدلون راوست. حتا ويلای شو چې نوموړي انقلاب د اروپا او ټولې نړۍ له پاره ستر ارزښت درلود دا ځکه چې د اولسمې پېړۍ په ادبياتو کې په ښکاره ډول د انگلستان د بورژوازي انقلاب اغېزې ليدل کېږي. ملتون د انگلستان د بورژوازي انقلاب د سترو مبلغينو څخه و، ده په خپلو اشعارو کې د اولسمې پېړۍ ټول حوادث په هنري توګه بيان کړي دي. ملتون د بورژوازي انقلاب په ماهيت باندې ښه پوهيده او په دې عقیده ؤ چې دغه انقلاب د فيوډاليزم

ګیللم رات، ل کر او په نړۍ کې یونوی فورماسین منح ته راغی همدا علت و چې ده دانګلستان بورژوازي انقلاب ته ستر ارزښت ورکاوه او دنړۍ ټولو خلکو ته یې بلنه ورکوله چې دانقلابي انګلستان انقلاب څخه الهام واخلي. ملتوون په کال 1673 زیږدیز په یوې بډایې کورنۍ کې زېږېدلی ده. خپلې لومړنۍ زده کړې د ګورتون په یوه لومړني ښوونځي کې او منځنۍ زده کړې یې د کیمبرج په پوهنتون کې پای ته ورسولې دي. دده لومړی اثار د (خوشحال)، (خیالي) منظوم داستانونه او د (ګاموس) ډرامه ده. په (1638 زیږدیز) ملتوون په سیاحت پیل وکړ ایتالیا، فرانسه او نورو اروپایي هېوادونو ته یې سفر وکړ. په ایتالیا کې ملتون دنړۍ ستر فزیک پوه ګاليله سره معرفت حاصل کړ دا هغه وخت و چې ګاليله دخپلو سترګو دید له لاسه ورکړی و او ډېر متأثر ښکارېده چې د ملتون څیره یې په سترګو ونه لیدله. د یو څه مودې سیاحت وروسته ملتون په بیړه بېرته خپل هېواد ته راستون شو دا هغه وخت و چې په انګلستان کې بورژوازي انقلاب بریالی شوی و.

کوم رول چې دیني دیني دیدرو ژان ژاک روسو او ولتر د فرانسې د اتلسمې پیړۍ په انقلاب کې درلود، ملتون هم هماغسې ستر رول د انګلستان د بورژوازي انقلاب په بریالیتوب کې درلود. د اولسمې پیړۍ په نیمايي کې ملتون لاندې اثار لیکلي دي:

1- د حقیقي دین په هکله یوه مقاله

2- د طلاق په هکله ملاحظات

3- د ښوونې او روزنې په هکله نوي نظریات

ملتون د (پادشاهانو او حاکمانو دندې) په مقاله کې د پادشاه
صلاحیت او مسؤلیت یوه حقوقي مسله ګڼي او دا خبره وړاندې
کوي چې که پادشاه صلاحیت لري خو مسؤلیت هم باید ولري .
همدا علت و چې د انګلستان خلکو دی په پارلمان کې د ژبو په
هکله په دولتي شورا کې خپل نماینده وټاکه . په 1660 زیږدیز کال
کې په انګلستان کې زور شاهي مستبد رژیم د قدرت واګې په
لاس کې واخیستې په دغه وخت کې ارستوکرتانو غوښتل چې
د پخواني رژیم دفاعیتونو څخه خپل انتقام واخلي . په دې
وختونو کې ملتون ډېر زور شوی و او د سترګو دید یې هم لږ شوی
، اما بیایې هم د لیکلو څخه لاس وانه خیست . د اروپا ډېرو
لیکوالانو غوښتل چې دلرغوني یونان منظوم داستانونو په باب
داستانونه ولیکي . اما هیڅوک په دې کار بریالی نه شو ، ملتون او
دانسته یواځې هغه لیکوالان و دیونان د منظومو داستانونو په شان
اثار یې ولیکل . ملتون د ژوند د پای کلونو اثار دادي: «له ما تللی
جنت» ، «بیا لاس ته راغلی جنت» ، «منظوم داستان» او د «مبارز
سسان تراژیدي» .

د ملتون په اند نړۍ کې ټول شیان په زړه پورې دي . له یوې
خوا لکه نیکی موجوده ده له بلې خوا بدې هم موجوده ده . ملتون د
هر ډول بې عدالتۍ څخه کرکه لري . دی دانسان د شخصیت
درناوی کوي .

جک لندن

د جک لندن پيژندګلوي

جک لندن (1875 – 1916 کلونه) د پاخه او پر کاره سړي په حيث په ادبياتو کې رابنکاره شو. دغه امریکایي نامتو لیکوال د سانفرانسيسکو په ايلت کې زېږېدلی دی. د ده اصلي نوم جان ګريفت دی خو په ادبي نړۍ کې د جک لندن په نامه مشهور دی.

نوموړې ليکوال د لوستونکو د پراخو پرګنو د تاييد وړ ګرځېدلی دی.

جک لندن په يوې ډېرې غريبې کورنۍ کې زېږېدلی دی خصوصاً د ځوانۍ کلونه يې په ډېرې غريبۍ او بې وزلۍ کې تېرې کړي دي. همدا علت دی چې دده په اثارو کې د بشردوستي لوړ انساني احساس ليدل کېږي. ليکوال د خپل اصلي هېرو په توګه د عامو خلکو له محيط څخه سرې (دبشریت تر ټولو قشرونو) نماينده ګي تمثيلوي کوم چې د خپلې مبارزې ته پورته کېږي. داله قهرمانې انقلابي حرارت او بې باکي نه ډک اتلان دی. جک لندن داسې وګرې بيانوي د چا چې زړونه دغريبو خلکو په نسبت چې دخپلو حقونو په نامه پورته شوی دی له کلکې مينې نه ډک دی.»

دجک لندن قهرمانې ټول عادي خلک دي او له خلکو له منځه راوتلي دي په خلکو کې لوی شوی دی او د عادي خلکو غوندې کړاوونه يې زغملي دي او معمولاً يې د اثارو قهرمانان له نيمه تمدنه او ابتدايي خلکو څخه انتخاب کړي دي. د ده قهرمان هېڅ قوت او نیرو ته نه تمثيلېږي او د ژوند ترپايه پورې مبارزه کوي تر څو چې د يوه نيکمرغه ژوند څښتن شي.

جک لندن چې ددېوې خواړې کورنۍ زوی ؤ له ورکتوبه څخه کارکولو ته اړ شو. ډول ډول کارونه يې وکړه څو ته دکارپوښې سرگردان ګرځېده خو سره له دې بيا هم دې ټولو هلو ځلو ونه شو کولای چې دی د خواړې او غريبۍ څخه وژغوري. د جک لندن اثار دنړۍ په ډېرو ژبو ژباړل شوی دی. ځوانان د ده د اثارو سره ډېرو مينه لري. جک لندن هغه ليکوال دی چې د عدالت د ټينګېدو له

پاره يې ټول عمر مبارزه کړې ده په اثارو کې يې د خلکو د خلاقيت او بشري کرامت پوره تمثيل کړي دي . دنړۍ د دغه نامتو ليکوال مړۍ په 1916 زيږديز کال د سيند په غاړه کې پيدا شو چې د نامعلومو اشخاصو له خوا وژل شوی ؤ.

د جک لندن اثار

جک لندن هغه ليکوال ؤ چې په ډېر حساسيت سره يې ژوند درک کاوه . ده نه شول کولای چې د زړه له دردونو نه پرته دانسان غم بدبختي او کړاوونه وګوري . ليکوال کوبښښ کاوه چې په هر سړي کې د روحياتو پټ لوی والي او شتمني برسېره کړي . جک لندن له زحمتکشانو او په کار اخته کسانو سره ډېره مينه درلوده له عوام فريبي او ظاهرسازی په نسبت کرکه درلوده او په عين حال کې د خلکو د خلاقيت او بشري کرامت تمثيل کړی دی .

د جنوبي سندونو نکلونه دليکوال د ځوانيو کلونو له اثارو څخه شمېرل کيږي چې په نوموړي اثر کې دليکوال د شخصيت اساسي کرښه څرګنديږي او د يوه منل شوي ليکوال په توګه تبارز کوي . د جک لندن ترټولو په زړه پورې اثار دادي :

ميرنی ښځه ، د ځنګله غږ ، د اوسپنې تابي ، مارسن لودين ، جدي په جزيره کې ، نه پخلا کېدونکې ، دژوند سره مينه ، سپينه چوپتيل ، طوفان او داسې نور .

د جنوبي سيندونو په اثر کې د ده امريکايي کرکتر او د طبيعت لږ احساس ځليږي د ده قهرمانان هغه خلک دي چې په مرييتوب سره له کاپيتالستي ښارونو او دهغو له اغوا کونکي ژوند لېرې له

طبیعت سره په مبارزه لګیا دی. دا ترټولو زړه ور غښتلی او په دوستۍ کې ټینګ خلک دي لکه د ده د «سپینه چوپتیا» د داستان قهرمان فیرون په شوم باندې چې غټه ونه رالوېدلې ده او سخت ټپي شوی دی خو دی له واورې ډکې بیدیا کې بیا هم له مرګه څخه نه ویریزې او له خپلې میرمنې او ملګرې «کید» څخه هېله کوي چې د ده په خاطر چې مرګ یې حتمي دی خپل ژوند په خطر کې وانه چوي او زر ځان یوه کلي نه ورسوي.

جک لندن په یوه او بل داستان کې چې «میرنی ښځه» نومېږي د یوې فداکارې ښځې ښه انځور کوي چې له لوږې مړه کیږي او غواړي چې میره یې د هغه کلي د اوسېدونکو د بد حل خلکو ته رسوي چې ټول په قحطي اخته دي او لوږه د دوی ژوند ته خطر پیښوي. دغه قهرمانه ښځه چې یواځې میره لري چې دې ته ډوډۍ پیدا کوي او هغه یې هم دیوه انساني ماموریت له پاره بل ځای ته واستاوه چې د دوی دکلي دقحطي نه خلک خبر کړي ترڅو ورسره مرسته وکړي په خپله له لوږې څخه مري او په دې توګه د نورو خلکو د ژوندانه دپچولو په خاطر خپل ژوند له لاسه ورکوي.

جک لندن ژوند ته په ډېره درنه سترګه ګوري په خپل یوه داستان کې چې «له ژوند سره مینه» نومېږي د ژوند کولو له پاره کله اراده د ژوندي پاتې کېدو له پاره میرانه مبارزه هڅه او په دې لپاره کې زړه ورتوب او شهادت په بشپړه توګه خپې ووهي. په دې داستان کې ښيي چې څنګه یو سړی چې تقریباً د نزاع په حالت کې دی مګر د ژوند له پاره تلاش دی په دې بریالی کړی چې داپونکې لیوه په ده باندې حملې کوي ترڅ، یې له پښو وغورزوي اما بیا هم دی ځان نه

تسلیموي او د ژوند ترپایه پورې مبارزه کوي. همدارنگه لیکوال په خپل یوه اثر کې چې «سپینه چوپتیا» نومېږي ښيي چې یو سړی د دې له پاره چې خپله ازادې وساتي باید له طبیعت سره مبارزه وکړي او په دې لپاره کې هیڅ مایوسي حس نه کړي. بلکې په خپل ټول طاقت سره پر مخ ولاړ شي له ټولنیزو ستونزو سره مبارزه وکړي او د خوشحاله هوسا راتلونکې باندې ایمان ولري. د جک لندن په هغه رومان کې چې د «اوسپنېتابي» نومېږي ښودل شوی دی یعنې بشریت به په راتلونکې هوسا ژوند ولري د دې هوسا ټولني د جوړولو په خاطر د بري په لاره کې خامخا ستونزې او خنډونه موجود وي خو په پای کې په ټولنیزو فشارونو باندې د دغه انقلاب بری حتمي دی. جک لندن په خپله ت، لنه کې د لیکوال ژوند تراژید ښيي خو سره له دې چې لیکوال (د ډېرو پیسو) خاوند کیږي چې دغه موضوع یې په خپل هغه رومان کې چې «مارسن یودین» نومېږي منعکس کړې ده. د جک لندن په اثارو کې په عمومي ډول د غریبو بېوزلو سره مینه د ظالمو بډایانو په مقابل کې کرکه او نفرت لیدل کیږي. جک لندن یو اېتي میست لیکوال دی چې په ځلانده راتلونکې باندې ایمان لري.

پایلو نړودا

د پایلو نړودا ژوند لیک

دلته موږ دیو شاعر په باب خبرې کوو او دهغه په شعر خبرې کوو د هغه شاعر په باب چې له نورو ډېرو ممتاز او ځانگړی دی. د هغه

چا په شعر کې چې اوس د نړيوال فرهنگي بهير يوه برخه ده . هغه دلاتيني امريکي شاعرو نوموړی دچا خبره د «تاريخ له څنډې» دنيا ته راغی . په اسيا کې واوسېده داو لسونو ژوند يې وليده کار يې وکړ مينه يې وکړه ښکلا يې وستايله . پسرلي گلونه او سباوون يې وستايه . ناامیده او خپه شو . او بيا يې خپګان وستايه او بيا يې سترګې له نړۍ پټې کړې خو د خپل مرګ په پرون يې ښکلي او ښايسته «دني» پرېښ، ده په انساني فرهنگ هنر او ادبياتو کې يې ونډه واخيسته ډېر اثار يې پرېښودل . يو ليکوال دنرودا په باب وايي : «دشلمې پيرۍ د فرهنگ د ځلانده څيرو په منځ کې دچيلي نامتو شاعر دنړۍ په ادبياتو کې بې ساری دی . نرودا دامريکې او اروپا د لويو وچو د اسپانيایي ژبې د نظمونو د خورا ښو دودونو وارث او په يوه وخت کې دشعر زړور ازمايونکی او نوبنتګر دانساني (تلپاتې) ارزښتونو له شور او زور څخه ډک شاعر اوددې سره جوخت نابغه وينا کوونکی «چې قلم يې دنيزې په شان په کار واچاوه» او په صداقت سره يې غوره شوې چارې ته خپل «وفاداره» اعلام کړه په ژور ډول ملي هنرمند او په يوه وخت کې د «نړۍ تبعه» و چې په خپلو انځورونو کې يې ټول معاصر بشریت برخليک اودرمان ته انگازه ورکوله دغه ډول ده دبلبلو نرودا څيره...»

نرودا دغه دلاتيني امريکي وجداني غږ د «ايکار دوری سالتې» مستعار نوم دی . چې په 1904 زېږديز کال کې دچيلي په جنوب کې دپاران په ښار کې زېږېدلی . په هنر مين سپړنؤ په درې کلنۍ کې له مور څخه بې برخې شو پلار يې وروسته ژر بل واده وکړ . نرودا خپله دويمه مور دخپل ماشومتوب د دوران پرېښته بلله . له هغه وروسته

د نرودا کورنۍ له پارال څخه تموکو ته ولیردېده. د پارال په نسبت د تموکو سیمه ډېره مرطوبه او باراني وه. ګڼ ځنګلونه یې درلودل. ښکلي او سمسور طبیعت د نرودا شعر د هغه په رګونو کې راوتخاوه. همدې سیمې او دهمدغه چاپیریال ښکلا بارانونو ځنګلونو او شین شوو بوټو د نرودا په حامي ذهن اغیزه وکړه. نرودا خپل لومړنی اثر په 1923 زیږدیز کال کې په «سانتیکا» کې خپور کړ. هغه ددې له پاره چې د اثر د چاپولو او خپرولو لګښت پیدا کړی دی. د خپل کورټول د اړتیا وړ شیان یې وپلورل او له هغه وروسته یې په 1924 زیږدیز کال کې شل عشقي شعرونه او یوه د نامیندی ترانه ولیکله دغه اثر په ډېر زیات تیراژ سره چاپ او په وروسته کلونو کې په زیاتو ژبو وژباړل شو.

نرودا په 1926 کال کې د فرانسوي ژبې زده کړه پریږدي او خپل ټول وخت دادبیاتو مطالعې ته ځانګړی کوي په 1927 زیږدیز کال کې برما ته د سیاسي مامور په توګه راځي او د «ځمکې پرمخ د استوګنې ځای» په برما کې لیکلی:

په 1920 کال کې چې لا د شپاړسو کالو و دپابلو نرودا نوم یې غوره کړ. دغه نوم د وختونو په تېرېدو سره د شاعر د شخصیت سره یوځای شو او په 1946 کال کې دهغه رسمي هویت وګرځید. پابلو نرودا په 1921 کال کې سانتیاګو ته راغی او د پایتخت د پیداګوژي په انستېتوت کې یې په زده کړه پیل وک. د انګلیسي او فرانسوي ژبو د زده کړې له لارې ژر د نړۍ والو ادبیاتو سره اشنا شو.

په 1927 کال کې دپلوماتیکه دنده ور په غاړه شوه او په برما ،
سريلانکا ، اندونيزيا ، هندوستان، چين او جاپان کې يې د
کونسل او فرهنگي انشه په توګه چارې سرته رسولې .
نوموړې په 1933 کال کې (ځمکه او وطن) په نوم د شعرونو
مجموعه خپره کړه . شاعر په دې شعري مجموعه کې دټولو
هېوادونو د زيارکښانو يوالي غواړي. په 1938 کال کې يې
(اسپانيا په زړه کې) اثر په مادريد کې چاپ شو. په 1940 زيږدیز
کال کې په مکسيکو کې د چيلي د کونسل په توګه مقرر شو. په
1945 کال کې د چيلي د زيارکښانو له خوا دسنا مجلس ته کانديد
شو او وټاکل شو . نوموړی په چيلي کې د ملي حکومت له ټينګېدو
وروسته په 1971 کال کې د سفير په توګه پاریس ته راغی. په 1972
کال دناروغۍ له کبله بېرته سانتياګو ته راغی . نرودا اته شعري
دفترونه او يو دخاطراتو کتاب لري . د ترور او اختناق په شرايطو
کې يې (ميليونونو انسانانو ته ليک) تر عنوان لاندې يو سرود
ولیکه . دغه سرود په ټولو له لاتيني امريکا کې خپور شو . ددغه «
دټولو سرود» له خپرېدو وروسته شاعره گوانښونه وشول او د
ډېرو کړاوونو وروسته له خپل هېواد نه يې هجرت وکړ. په 1952
زيږدیز کال بيرته خپل هېواد ته راستون شو. يو کال وروسته يې
دادبياتونړيواله جايزه واخسته . کله چې په 1973 زيږدیزکال کې
جنرال بنوشه په مشري په چيلي کې کودتا وشوه .نرودا دناروغۍ په
حالت کې ؤ دسپتامبر په پنځمه نيټه په داسې حال کې چې په
زرګونوخلکو يې په جنازی کې شرکت کړی ؤ خاوروته وسپارل شو .

د ښوونې او روزنې پوهنتون پښتو خانګه

پنځم څپرګۍ
د فرانسې ادبيات
مولير

د مولير پيژندګلوي :

مولیر د فرانسې د ملي کمیډیو بنسټ اېښودونکی دی او د نړۍ د ادبیاتو د کلاسیکې دورې ستر لیکوال دی. دی په 1622 زیږدیز کال پ پاریس کې زېږېدلی پلار یې د هغه وخت غټ سرمایه دار ؤ. همدا علت ؤ چې مولیر په څوارلس کلنۍ کې لیکل او لوستل زده کړل. ده د خپل نیکه له هیلې سره سم پنځه کاله په کالج کې زده کړه وکړه او د ځوانۍ په کلونو کې یې له تیاتر سره مینه پیدا شوه. د مکتب د پای ته رسېدو څخه وروسته د حقوقو په پوهنځی کې شامل شو او د حقوقو په رشته کې یې دیپلوم واخیست. مولیر دخپلو ملګرو سره یوځای په پاریس کې یو لوی تیاتر پرانست او په تیاتر باندې یې د مولیر نوم کېښود. څه موده وروسته له هغه مولیر د یوې ډلې اکتورانو سره یوځای د فرانسې بېلابېلو ښارونو ته سفر وکړ. دغه سفر مولیر ته ډېر څه ورزده کړل دا ځکه چې ده د فرانسې د عادي خلکو ژوند له نږدې څخه ولید.

اوپه 1652 زیږدیز کال کې خپل لومړنی ننداره «د لیونتوب په حالت کې» نندارې ته وړاندې کړه چې ستر بریالیتوب یې ترلاسه کړ. مولیر د نمایشنامو په لیکلو کې یو مړی د ایتالیایي ډرامه لیکونکو څخه تقلید کاوه خو څه موده وروسته یې له تقلید څخه لاس واخیست او په ځانګړي سبک یې د فرانسې د ملي کمیډیو په لیکلو پیل وکړ او ډېرې په زړه پورې کمیډي یې ولیکلې. په 1658 زیږدیز کال کې مولیر بېرته پاریس ته راستون شو او خپل پاتې ژوند یې په پاریس کې تېر کړ مولیر خپل 14 کلنی ادبي فعالیت کې له 30 څخه زیاتې ډرامې ولیکلې. د مولیر اثار د نړۍ په ادبیاتو کې ستر ارزښت لري. ډرامې یې لاتر اوسه دنړۍ په ګوټ ګوټ کې

د ننداره کونکو له پاره په زړه پورې دې داځکه چې دده په
نمایشنامو کې ادبي برخه ډېره قوي ده . مولیر د 51 کالو په عمر په
(1673 زیږدیز) له دې نړۍ څخه سترګې پټې کړې .

په دې وخت کې د فرانسې ستر روحاني مشر خلک د مولیر د
تدفین څخه منع کړل او هغه یې د عیسوي مذهب په ضد تورن کاوه .
هماغه وه چې دوستانو یې په پټه توګه د شپې له خوا د (سن ژوفر) په
هدیره کې خاورته وسپارل شو . مولیر په زړه پورې کمیدي لیکلي
چې تر ت، لو مشهورې کمیدي یې دادي : دان ژال ، خیس ترفوف ،
حیله ګرې ښځې ، دښځو ښوونځي ، د سړیو ښوونځي ، میزان
تراب ، بېزاره سړی ، دښځو زده کړې او داسې نور . مولیر په خپلو
اثارو کې قباحت بې عدالتي تر انتقاد لاندې نیسي . دده اثار نږدې
درې پېړۍ د نړۍ په تیاترو کې ښودل کېږي . د یادونې وړ ده چې د
کمیدي اساساً د فرانسې کلاسیزم په مجرا کې پویدلي دي . د مولیر
کمیدي ډېر قوي او هم ډېرې کمزورې خواوې لري ډېرې قوي خواوې
یې د ټپونو او ټینګو ترسترونو په تصویر کې دی . چې همدغه
تصویر د ده په پلان کې لومړی ځای لري . او کمزوری خواوې یې
داوې چې داستانونو یې ابتکاري اړخ نه درلود . مولیر په خپلو
کمیديو کې اجتماعي عبرت او نصیحت ته ځای ورکړی او په ډیر
زړورتیا سره یې د فرانسې داریستوکراتي طبقې عیاشي ، بداخلاقي
او دهغه وخت د روحانیانو ریاکاري او تیرایستل ترانتقاد لاندې
نیولې . د مولیر د کمیديو یوه بله ډیره پیاوړې خوا د عمل د وحدت
څخه عبارت ده . چې کمیدي دایدیا دحل تابع ده همدا رنگه د

رياليستکو کميدیو تر مخه دمولير کميدیو ډير مهم ګامونه وو هل او هغه دا چې د روزنې شعارونه پکښې ځای شوي وه .

مولير په فرانسه کې د نيو کلاسیزم ظهور:

په 1412 زیږدیز کال کې پاریس ته نږدې د اکتورانو اتحادیې د نندارو د تولید انحصار په خپل لاس کې ونیو او ددې انحصار په واسطه یې وکولای شول چې پر تمثیلي هنر باندې واکمني وکړي. او د آزاد تیاتر د ودې وڅه ونیسي . مولير په فرانسه کې لومړي نامتو ننداره لیکونکی و چې په خپل لومړني اثر کې یې چې (ملیت) نومېږي . د کلاسیکو قواعدو څخه صرف نظر وکړ بنایي چې دی په کلاسیکو قواعدو نه پوهېده . د ده یو بل شهکار «توسید» نومېږي د دې نندارې داستان په دې ډول دی چې : یو تن ځوان هلک او یوه انجلۍ یو پر بل باندې مین کېږي خو د هغې جګړې له کبله چې ددې کورنیو ترمنځ پېښېږي د دوی په عشق کې خنډونه رامنځ ته کېږي . په تن په تن جګړه کې هلک د خپل پلار په پلوي دانجلۍ پلار وژني او انجلۍ د هسپانیانو د عنعنې سره سم له هلک څخه د خپل پلار د وینو بدل اخلي . په دغه وخت کې هلک د خپلو نورو هېوادوالو سره د عربو په خلاف جګړه کوي ځکه چې د هسپانیې یوه برخه د عربو له خوا نیول شوې وه ، خو ددې په ځای چې ووژل شي عربو ته ماتې ورکوي د یوه ملي قهرمان حیثیت تر لاسه کوي . انجلۍ که له یوې خوا له هغه سره مینه لري خو له بلې خوا د خپل پلار د وینو بدل او وژل نه هیروي د کسات او بدل اخیستلو په فکر کې ده . له همدې کبله یو تن جنگیالی دخپل مین

سره د تن په تن جګړې له پاره ټاکي . جګړه پیل کيږي او ددې مین بریالی کيږي . په پای کې انجلی دپادشاه د توصیې له کبله نرمي اختیاري او دخپل مین سره یو ځای کيږي. ددې دورې یوبل ډرامه لیکونکی راسین ؤ چې د (1629 – 1699 زیږدیز) کلونو کې یې ژوند کاوه . دی یو ازاد لیکوال ؤ مطالب به یې په ډېر طبعي ډول بیانول . د ده یو شهکار «فیدره» نومیږي چې د ډراماتیکو ادبیاتو په تاریخ کې ساری نه لري . په دغه نمایشنامه کې حرص تر سخت انتقاد لاندې نیسي او هغه غندي په داسې حال کې چې کورنی او راسین د جدي او ستراتیژیکو نمایشنامو په برخه کې عظمت ته رسېدلی و د «څوارلسم لویي» د کومیدي له پلوه ډېر غني و ددې عصر د نامتو او مخکښو لیکوالانو له جملې څخه یو هم مولیر ؤ چې په 1622 کې زیږېدلی او په 1673 کال کې یې له دې نړۍ څخه سترګې پټې کړي دي . ده دځوانانو په هغه ډله کې ځان شامل کړ چې د تياتر شوقیان وو او په پاریس کې به یې دستیج پر مخ نمایشنامې وړاندې کولې. ده هم د 14 لولویي په دربار کې وکولای شول چې دخپلې یوې کمیدي په ښودلو سره چې مینه خوښوونکی طبیب نومیده دپادشاه پاملرنه جلب کړه .

بالزاګ

دبالزاګ ژوند لیک او هنري فعالیت

بالزاګ د هغه سترو ریالیستو لیکوالانو څخه دی چې خپله ټولنه یې په واقعي ډول څیړلې او تر انتقاد لاندې یې نیولې ده . په خپله

يې د «ادعا په نوم» ليکنه کې د هغه وخت له ټولو فجايعو او غرضونو څخه پردې پورته کړې او څرګنده کړې يې ده چې دده وخت ټولنه اوس يوې داسې مرحلې ته رسېدلې ده چې هر څوک د ظلم په مقابل کې جګړې ته تيار دي په داسې ډګر او بنسټې چې وحشي او بد مرغه ځانځاني په کې خپره ده په داسې ټولنه کې چې هلته افکار او وجدان د پلورل شويو شيانو په څير بدل شوي يعنې دا چې : «په خپلو کړو وړو متکي مه اوسه - هر کله هرچېرې او هرچا چې له تا څخه هغه وغوښتل پرې ويې پلوره» په داسې يوه ټولنه کې چې هرڅه د هرج او مرج په حال کې دي . ثبات موجود نه دی . او په داسې حال کې چې ټولنيزه ارامي او ماليت دشخصي ځواک لاندې وي هيڅ چاته راتلونکي څرګنده نه وي او ټول د يوې نامعلومې راتلونکې له پاره شپې او ورځې تيروي . بالزاک د ليبراليانو د اصل چې : «دنيکمرعي ډېره برخه د ډېرو افراطو له پاره» داسې لغوه کوي چې : « چې د وطن پرستۍ بنسټ دعامة گټو قانون دی بايد د ځانځاني او خصوصي گټو د قانون پرځای راشي» .

انوري دې بالزاک د فرانسې ستر رياليست ليکوال په 1799 زيږدیز کال کې زيږېدلی او په 1850 زيږدیز کال کې مړ شوی دی . بالزاک هغه ليکوال دی چې په ډېر مهارت سره يې د فرانسې ټولنيز تضادونه په خپلو اثارو کې منعکس کړي دي او همدا علت دی چې د بالزاک اثار ژوندي او فنا نه منونکي دي او لوستونکي هر وخت او په هره پيړۍ کې ورنه درس او الهام واخلي . د «انساني کوميډي» په نامه مقدمه کې بالزاک خپل ځان «دفرانسې ټولني دسکرتر» په نامه ياد کړی دی . چې د دغې ټولني د ښو او بدو يو لړ

ليک يې جوړ کړی دی . د دوی د غوښتنو مهمې پيښې يې راغونډې کړي دمتشابهو اخلاقو په راغونډولو يې ټيپونه جوړ کړي او د خويونو هغه تاريخ يې تاليف کړی چې دډېرو مؤرخينو ورته پام نه دی شوی. په همدغه ځای کې لېوړاندې بالزاک ليکي چې ليکوال د ټولنې ښونکي او معلم دی . د لويو ليکوالانو سره د ترسيم په څنګ کې د روزنې هدف هم موجود وي . همدغه هدف ته د رسېدو په تلاښ کې ادب د خپل موجوديت په اوږدو پيړيو کې د افادې په بېلو بېلو ښو او شکلونو کله کت مت کله د تخيل دنيا کله واقيعت د مبالغې او تخيل سره کله په نورو او نورو شکلونو ځان څرګندوي ترڅو د بشري ټولنې په روزنه کې خپله دند اجرا کړي.

د بالزاک اثار چې ريالستيکي بڼه لري د بشري ټولنې په روزنه کې خپله دنده سرته رسوي . بالزاک درياليزم لوی نابغه ليکوال دی دده انساني کميډي د رياليزم د مکتب غوره ډالی يا تحفه ده . بالزاک شل کاله په داستان ليکلو لګيا وه او د ټولو داستانونو اساسي موضوع يې انساني کميډي وه . بالزاک په داستان ليکلو کې ځانګړی مهارت درلوده. بالزاک د فرانسې د «تور» په ښار کې زېږېدلی دی . لومړی په ښونځي کې شامل شو او وروسته يې د حقوقو په خانګه کې تحصيل وکړ. درې کاله يې دوکالت دنده سرته رسولې ده. او وروسته له هغه يې ليکوالی ته مخ راواړوه. اما کورنۍ يې نه غوښتل چې دی ليکوال شي دا ځکه چې بالزاک په يوې ډېرې غريبې کورنۍ کې پيدا شوی و. او په پاریس کې يې په ښوونځي سره ژوند تېراوه. بالزاک نږدې (9) کاله تراژيدي

داستانونه، رومانونه او سياسي مقالې وليکلې اما کوم برياليتوب ورپه برخه نه شو. يو څه موده يې تجارت وکړ اما بيا هم د هوسا ژوند خاوند نه شو. په کال 1829 زيږديز د «شورشيان واند» کتاب خپور کړ او يو کال وروسته يې د «ساغري جرم» کتاب وليکه هماغه و چې نوکړو اثارو دبالزاک نوم شهرت ته ورساوه. بالزاک دښځو د توصيف په هکله ډېر داستانونه ليکلي. په خپله بالزاک هم د يوې پولندي انجلۍ «مادام هانسکا» سره ډېره مينه درلوده او نږدې پنځلس کاله يې يو بل ته لیک استاوه او په کلونو کلونو د دوی ترمنځ ملاقات نه کېده، بالاخره د بالزاک د مرګ نه پنځه مياشتې مخکې د هانسکا سره واده وکړ. ده د ډېرو قرضونو له لاسه په يو شمېر جنايتونو هم لاس پورې کړی دی او څو ځله يې سزا هم ليدلې ده، بالزاک د فرانسې دهغه مهال سرمايداري او اشرافي ټولني په هکله وايي: « هغوی دنيا څرنگه چې د ده په اند کې اخلاق او قانون د بډايانو په هکله بې اغيزې بولي او بډايي ستر محبت بولي.» بالزاک د خپل وخت په ټولنه کې دتضاد د قانون ميخانيکيت ښه څيرلی. ورپه گوته کړی يې ده چې «نيکي او بدي» سره اړيکې لري او ژوند هم د «تضاد او نابرابري دقانون» تر اغيزې لاندې دی په خپله بالزاک هم په تضاد عقیده لري نو ځکه چې «د داستانو اصل يې نابرابري او تضاد دی د ده په هر داستان کې ښارونه دتضادونو په نښتو او دشخړو په ډګرونو بدليري» بالزاک د«بزګر» په داستان کې د ډېرو ځمکو خاوندان تر انتقاد لاندې نيولي چې په بې رحمۍ سره غريب بزګران ځوروي بالزاک هغه ليکوال دی چې په يوه ورځ کې يې د 15 - 18 ساعتونو

د ښوونې او روزنې پوهنتون پښتو خانګه

پورې کار کاوه . د بالزاک تر ټولو په زړه پورې اثار دادي : بابا گوريو ، ورکې شوې هيلې ، ژنط گرانده ، ساغري جرم ، شورشيان وانه ، مدست مينيون او داسې نور .

ديادونې وړ دي چې بالزاک اثار د نړۍ پر ډېرو ژونديو ژبو ژباړل شوي دي او لوستونکي يې په ډېره مينه سره لولي . يوه اقتصاد پوه د بالزاک په هکله وايي : «د بالزاک نه يې تر ټولو ښه د اقتصاد تاريخ زده کړه ده» . نو رښتيا هم داسې رياليسټ ليکوالان د خپلې ټولنې ټولنيزي اړيکې ډېرې ښې تر خپرې لاندې نيولي شي .

ويکتور هوګو

د ويکتور هوګو ژوندليک

ويکتور هوګو په نولسمه پېړۍ کې د فرانسې د پياوړي ادبي غورځنگ مخکښ ليکوال ؤ . د هوګو اثار د نړيوال فرهنگ له

سترو ارزښتون څخه ګڼل شوی دی . هوګو د فرانسې ستر او نامتو داستان لیکونکی ټولنیز شخصیت ؤ چې نه یواځې د فرانسې خلکو پورې اړه لري بلکې د نړۍ د څو تنو سترو او نومیالیو او ټولنیزو شخصیتونو په کتار کې راځي. دده اثار په نړۍ کې په ژونديو ژبو ژباړل شوي دي . د «بېنوايان» کتاب يې د نوموړي په کتابونو کې شهرت لري . کله چې له ويکتور هوګو څخه چا پوښتنه وکړه بېنوايان چې دفرانسې ستر معاصر لیکوال څوک دی ؟ نو هغه دفتراً په ځواب کې وويل بدبختانه ويکتور هوګو له سياست سره هم ډېره مينه درلوده اما دسياست په ډګر کې کوم برياليتوب ورپه برخه نه شو . ان تردې چې په ملي شورا کې يې چا خبرو ته غوږ نه نيوه . او کله چې يې ځان رياست جمهورۍ ته نوماند کړ ناکام پاتې شو. هوګو په 1822 زيږديز کال کې دې نړۍ ته سترګې پرانيستې دي دهغه پلار دناپاؤون بنا پارت له جنرالانو څخه و هوګو دخپل پلار سره يو ځای دايتاليا او هسپانيا جګړو ته هم تللی ؤ . دې لا ماشوم ؤ چې دنوع اثار د هغه په حرکاتو کې ليدل کېده . په اته کلنۍ کې يې په شعر ويلو پيل وکړ او دعالي ماشوم جايزه يې ترلاسه کړه . دهغه وخت مشهور شاعر «شاتوبريان» هغه يو خارق العاده ماشوم وباله. هوګو يو نيکمرغه سپړی ؤ چې په ژوند کې يې څه غوښتل هغه په لاس ورغلل په ادبياتو کې يې لوی لاس درلوده چې په هغه وخت کې هيچا ورسره سيالي نه شوه کولای . په ماشومتوب کې هوګو ډېر ضعيف ؤ حتا تردې اندازې پورې چې مور او پلار يې د ژوندي پاتې کېدو څخه نا اميده شوي وو . دی د خپل ماشومتوب دوران په خپل شعر کې داسې تصويروي

«دغه ضعیف ماشوم زه وم چې هرکله به یواځې پاتې شوم پرته له دلیل څخه به مې په ژړا پیل کاوه». هوګو د ژوند په اوږدو شپږو کې د شعر او شاعرۍ سره مینه پیدا کړه. د هوګو پلار ټول عمر په مسافرت کې تېر کړل او د هوګو په روزلو کې یې کوم رول نه درلود. اما معکوساً د ده مور «مادام سوفیه» د هوګو په ادبي ژوند کې ستر رول درلود. کله چې مادام سوفیه غوښتل کوم کتاب ولولي نو تر هرڅه دمخه به یې هغه خپلو زامنو باندې لوسته. سس ده د خپلو زامنو له پاره ځانګړې ښوونکي درلود. هوګو په شپږ کلنۍ په زده کړه پیل وکړ او درې کاله یې په ښوونځي کې زده کړه وکړه او خپل لومړنی اثر یې چې داشعارو مختلف ډولونه ؤ هم په دغو کلونو کې لیکلی. د ده لومړني اثار «دنوح طوفان»، «تصادف هم قانون لري»، «اسکندونیویان» او یو شمېر نور دي هوګو د روماننیزم د سبک څخه پیروي کوله او د نوموړي مکتب د مخکښانو څخه ده. هوګو دخپل ژوند ډېره بده خاطره دا ګڼي چې دریم ناپلیون دی د ګزتری جزیرې ته تبعید کړ او نږدې 8 کاله یې په تبعید کې تېر کړل کله چې په 1870 زیږدیز کال کې جګهوري نظام جوړ شو دی پاریس ته بېرته راستون شو او خپل پاتې عمر یې په ډېرې خوښۍ سره په پاریس کې تېر کړ. بلاخره دنظم دغه لوی استعداد په 1885 زیږدیز کال کې له نړۍ څخه سترګې پټې کړې.

دویکتور هوګو اثار او افکار

ویکتور هوګو هغه لیکوال ؤ چې دغریبو او بېوزلو سره یې ډېره مینه درلوده او همدغه انساني عواطف او هیومانیزم ؤ چې

نوموړې دنړۍ خلکو په منځ کې محبوبیت پیدا کړ. ده په خپلو اثارو کې دفرانسې دخلکو دردونه او کړاونه منعکس کړيدي هوګو په خپله زمانه کې هم ښه شهرت او محبوبیت درلود. اودخپل عصر لویانو او لیکوالانو سره یې ښې اړیکې درلودې. ده یوه شپبه هم له لیکلو لاس وانه خيست اوداسې اثار یې ولیکل چې نړیوال شهرت لري لکه: «درې نوي»، «بېنویان»، «یومحکوم»، «دسندکارګران»، «اخرنی ورځ»، «کلودګذا»، «فراري ژان والژن»، «پوک ژارګال»، «رهزنانې»، «چنګره ريسمیدالده»، «هغه سړی چې خاندی» او داسې نور....

اوسني کره کتونکي هوګو رښم او نثر لوی استاد بولي اوپه دې عقیده دي چې د هوګو اثار تلپاتې شهرت لري د هوګو لوی خدمت دادی چې ده په خپلو اثارو کې دنیمګړتیاوو په مقابل کې دمبارزو سره د بشر دوستی د پرنسیپونو ایډیالونه یوځای کړي دي. هوګو په خپلو اثارو کې ژوند داسې ترسیموي لکه څه رنگه چې باید وي او لکه څه رنگه چې یې دی غواړي نه داسې لکه څنګه چې دی. د ژوند په باب دده د هیلو تصویر او تمثیل کله په چاپیریال کې او لوړو ایډیاو د حصول له پاره په مبارزه کې ترسیموي هیرو یې یو غیر عادي شخصیت وي او غیر عادي قرباني ورکوي. لکه: «چنګره ريسمیوال» او «فراری ژان والژن»، «قهرمانان او هیرویان همدارنګه.

دهوګو د اثر په مرکز کې عادتاً یوداسې مبارز او نه اېلېدونکی شخصیت ځای لري چې دفرانسوي ټولني دچاپیریال نا مطلوبو اړخونو سره موافقه نه شي کولای په خبرو او کړو وړو کې یې

احساسات او اتلتوب څرګندوي او همدارنګه په خپلو اثارو کې د حقایقو تصویر او انعکاس وړاندې کوي اما د ژوند په ټیټیکو پېښ، او حقایقو اتکا نه کوي بلکې په هغو کې استثنائات لټوي. ویکتورهوګو په خپل اثر «بېنویان» کې د خپلې ټولنې احوال داسې ترسیموي: (ترڅو چې ددغې پېړۍ درې لویې مسلې یعنې د فقر او پرېشانی په واسطه دماشوم نیمګړي کېدل حل نه شي... ترڅو چې جهل او فقر حکومت کوي ددې کتاب په شان رومانونه به ګټه ونه لري.)

په کال 1827 زیږدیز کې دوهمه ادبي ټولنه جوړه شوی ددې ټولنې مشر پیاوړی رومانټیک لیکوال ویکتورهوګو ؤ ده د «کرمول» د ډرامې له پاره یوه مشهوره مقدمه ولیکله او دغه مقدمه د دې سبب شوه چې ویکتورهوګو د رومانټیسم لارښونکی وبلل شي. د فرانسې په تياتر کې د رومانټیکو لیکوالانو له خوا ځنې مشهورې ډرامې وښودل شوې چې د کلاسیکو لیکوالانو له سخت مخالفت سره مخامخ شوې مخصوصاً په هغه شپه چې د ویکتورهوګو «هرناني» ډرامه ښودل کېده. د کلاسیکو او رومانټیکو لیکوالانو ترمنځ سخته نښته وشوه او خبره تردې ځایه ورسېده چې له کوتک څخه کار واخیستل شو. ویکتورهوګو د بوللو په سريزه کې وايي: (زه پورته نه پوهیږم چې کلاسیک ادبیات او رومانټیک ادبیات څه شي ته وايي. دومره پوهیږم چې ځینو کره کتونکو تصمیم نیولی دی چې دلرغونو پېړیو ادبي اثار کلاسیک وبولي او هغه اثار چې په نولسمه پېړۍ کې منځ ته راغلي او په دې پېړۍ کې به توسعه ومومي، د رومانټیک په نوم یاد کړي.)

د ښوونې او روزنې پوهنتون پښتو خانګه

شپږم څپرګۍ
دالمان ادبيات
ګويته

د ګويته پيژندګلوي:

څرنګه چې زموږ څیرنه د ګویتته په هکله ده نو ښه به داوي چې د ګویتته د ادبي شخصیت په هکله څه ناڅه خبرې وکړو. د ګویتته ادبي اثار دنولسمې پیړۍ په وروستۍ برخه کې په زړه پورې سرنوښت پیدا کړ. او دهغه ادبي اثار دادب په نړۍ کې دلوستونکو ځانګړې پاملرنه ځانته راواړوله اودګویتته له اثارو نه په سل ګونو اقتباس شوي خبرې راخیستل شوي مګر کله چې دوهمه نړیواله جګړه پیل شوه (1939 – 1945) د المان په هېواد کې دغې خونړۍ جګړې ټول ادبي اثار له منځه یووړل او دهغه وخت حکومت ټوله پاملرنه جګړې ته وه. حتا د جګړې دپای ته رسېدو نه وروسته هم په لس ګونو کلونو دګویتته نوم چا په ژبه وانه خیست او دشاعر نوم په پوره توګه له منځه تللی ؤ اودخلکو په منځ کې داسې انگازې وې چې دګویتته ادبي اثار زاړه او لوستل یې خلکوته دومره ضرور نه دي. اما دې خبرو ډېر دوام ونه کړ اودګویتتي د ادب د اقبال ستوری نه یوازې په المان کې بلکې په ټوله نړۍ کې یو ځل بیا ځلانده جګړه له سره تیره کړې وه اودنړۍ ټول خلک داتومي خونړۍ جګړې پر ضد راپاڅیدلي ،،. ګویتته هغه لیکوال او شاعر ؤ چې د جګړې له پیل نه مخکې په خپلو ادبي اثارو کې جګړه او جګړه ماران غندلي وو او په دې ترڅ کې یې خپل ادبي رسالت اجرا کړی ؤ ګویتته په خپلو اثارو کې جګړه مارانو او د جګړې په هکله وايي:

«پوه انسانان جنګ ته میل نه لري. جنګ تل دانسان په زیان او مهلک مرض دی چې دتاریخ په اوږدو کې یې په زرګونه انسانان له منځه وړي.» پوهاند وافګانګ فون ګویتته په 1749 زیږدیز کال په

يوې اشرافي کورنۍ کې زيږېدلی دی په همدې خاطر ګويته د المان داشرافيو دکورنيو ژوند په هکله پوره معلومات درلودل.

ګويته په داسې وخت کې دادبياتو په ډګر کې قدم کېښود چې ديوروپ هېوادونو په تېره بيا د المان ، فرانسه او انگلستان روني اندو ادبيات د ژوند په ورځنيو چارو کې يوه مهمه وسيله ګڼله کيږي . ګويته په شپاړلس کلنۍ کې لاپيزيک ته تللی ؤ او هلته يې په پوهنتون کې د پوهانو لکچرونه اورېدل خودی له دې ګډون نه راضي نه و او دې ليکچرونو د ګويته ادبي تنده نه شوه ماتولی . ګويته په 1769 زيږديز کال کې مريض شو او خپل پلرنی ټاټوبي نه بېرته راستون شو . پوره يو کال ګويته دناروغی په بستر کې پروت ؤ او ورسته له پنځه کاله د هر «سوک» کارل او ګوست په بلنه ويار ښار ته لاړ او هلته يې د هغه په دربار کې خدمت وکړ .

ګويته د کارل او ګوست په هکله داسې ليکي : « کارل او ګوست يو لړ اندی سړی نه و خوليکن د زړه رحم يې درلوده . او ډېر نامتو الماني شاعران ليکوالان پوهان يې خپل شاو خوا کې ټول کړي وو . » چې په دغو نامتو اشخاصو کې ويلاند هرډرو او شيلر هم شامل وو . ګويته په لومړي سر کې مشاور او وروسته د صدارت چارې ورپه غاړه شوې ، ګويته ظاهراً يو آرام سړی ښکارېده خوبياهم درباري ژوند د ګويته خوښ نه وه دا ځکه چې درباري ژوند دده غوښتنو او نړی ليد سره مطابقت نه درلود . همدا وجه وه چې ګويته په 1786 زيږديز کال د دربار څخه په پټه توګه ايتاليا ته سفر وکړ او هلته يې نږدې دوه کاله زده کړه وکړه او دهغه وخت مروجہ علوم يې زده کړل . په ايتاليا کې ګويته د يوې کليوالی

انجلی سره چې جین کریستیانې ولیپوس نومیده واده وکړ. ګویتته ددغې بې سوادې کلیوالې انجلی په خیره کې واقعي ښکلا او لطافت لیده. د هغې سره یې د زړه له کومې مینه درلوده. ګویتته په 1832 زیږدیز کال کې مړ شو. ګویتته په اتلسمې او نولسمې پیړیو کې ژوند کړی دی. دفرانسې د انقلاب ماهیت په درسته توګه درک کړی و او دهغه څخه یې هر اړخیز ملا تر کاوه. د ګویتته مقام له دې نه څرګندېږي چې په 1824 زیږدیز کال کې ځوان الماني شاعر هاینرش هاینه په خپل یوه لیک کې داسې لیکلي و: «حضرت عالی جناب پوهان وافګانګ فون ګویتته! اجازه غواړم چې څو دقیقې ستاسو حضور کې اوسم زما نوم هایش هاینه دی. زما یوازینی مطلب دادی چې ستاسې لاسونه ښکل کړم».

اما ګویتته دغه ځوان شاعر خپل حضورته ونه منه. نوموړي شاعر د ګویتې دمرګ نه وروسته نړیوال شهرت پیدا کړ.

د ګویتته افکار او اثار

ګویتته 1600 قطعه شعر، څو ډرامې او رومانونه لیکلي دي. دی دیوه ځانګړي سبک خاوند ؤ او هغه دا چې بې له کومې واسطې به د خلکو ژوند ته ورګډیده. ګویتته په خپلو اثارو کې د خلکو د ژوند هیلې غوښتنې او درمانونه په هنري توګه انځور کړي دي. دده داشعارو، ډرامو او رومانونو قهرمانان عادي خلک دي او د اثارو زیاتره برخه یې د خلکو دعیني ژوند او د وطن په هکله د موضوعاتو مضامین جوړوي. د ادبیاتو پ نړۍ کې د ګویتته اثار په ډېر ښکلي فورم او محتوا لیکل شوي دي. همدا وجه ده چې دده

ليکنې د نړۍ په ادبياتو کې يو ځانګړی ځای لري او د ادب دمینه والو ځانګړې پاملرنه يې ځانته جلب کړې ده . په کال 1812 – 1814 (حدودو کې) نامتو ختيځ پ، ه شاعر پوژف فون هامر په ډېر زيار او زحمت سره د حافظ شېرازي ديوان په الماني ژبه وژباړه . دغه ژباړل شوی ديوان د ګويتې لاس ته ورغی. وروسته له هغه چې ګويتته خوځله د حافظ د ديوان ژباړه ولوستله دده داشعارو په اسرارو يې ځآن پ، ه کړ. هماغه وه چې د ګويتته سره يوه ځانګړې مينه دختيځ د ادبياتو پيداشوه . او په دې لټه کې شو چې دختيځ د نورو شاعرانو ليکوالانو په باره کې معلومات پيدا کړي او اشعار يې ولولي . ده غوښتل چې د خيال په عالم کې ختيځ ته سفر وکړي او خپل دماغ د ختيځ له شې اب او هوا څخه مستفيد کړي. د ګويتته په شرقي او غربي ديوانونو کې د ختيځ د شاعرانو ستاينه شوې ده او په ځانګړې توګه حافظ د ګويتې په اند تل پاتې شاعر دی چې په شرق او په غرب کې لا تر اوسه داسې شاعر نه دی پيداشوی او دنړۍ دملک الشعرا لقب يې ورته ورکړی دی.

کله چې ګويتته د فارسي ژبې د شاعرانو او ليکوالانو اثار لوستل نو د دوی استعدادونو ته ګوته په غاښ کېده او د تسليم سربې ورته ټيټاوه. هغه ويل چې : « په خراسان کې د پنځو پيړيو په اوږدو کې ي، ازې او ه تنه په زړه پورې شاعران پيداشوي او هغه دادي (فردوسي، نظامي، انوري، سعدي، جامي، مولانا جلالدين بلخي او حافظ)». ګويتته په دې باندې اعتراف کوي چې نوموړي شاعران له مانه ښه شاعران دي. وګورۍ هغه څوک چې دده شاعري ت، له اروپا په لړزه راوستې ده . په ډېرې کمينۍ سره

اعتراف کوي چې په نورو ملتونو کې هم داسې شاعران شته دي چې د شعر او شاعرۍ په نړۍ کې له مانه د لوړ مقام خاوندان دي چې دا په خپله د ګويته دميرانې او کمينۍ نښه ده .

ګويته په خپلو شرقي او غربي ديوانونو کې ي، ه ځانګړې پاملرنه او احترام د حافظ اشعارو ته لري او خپل ځان د حافظ مخلص بولي او دده مينه د حافظ د اشعارو سره دومره زياته وه چې حتا خپل اشعار به يې د حافظ د اشعارو سره پرتله کول لويه ګناه بلله. خو ښه به داوي چې د ګويته او حافظ د محبت او مخلص والي معما حل کړو. هغه اساسي مطلب چې په دې معما کې پروت دی هغه دادی چې ګويته تل په خپلو اشعارو کې د حافظ د سبک او اهنګ څخه پيروي کړې ده نوله دې کبله ځان د حافظ د سبک يو ځانګړی لاروی بولي . ګويته په څرګنده توګه او په پوره ايماندارۍ سره دا جوتوي چې د حافظ شعرونه د هغه وخت د ټولني دعيني واقعیتونو سره سمون لري . او د خلکو دعيني ژوند انځور په کې شوی دی .

د ګويته په عقیده د حافظ اشعارو لوستونکو ته ي، ه روهي ارامتيا ورکوي دده اشعار په هر وخت او زمان کې معاصر دي او زړښت نه لري .

ګويته په خپل شرقي او غربي ديوانونو کې داسې شعرونه لري چې په هغه کې دده يوشاعر مقام او رسالت په يوه ټولنه کې ذکر کړی دی . او وايي : «که چېرې شاعر په عيني توګه د يوې ټولني واقعیتونه بيان نه کړي هغه شاعر نه دی نوله دې خبرو دا جوتيري چې شاعر تل د خلکو د غوښتنو سره سم شعرونه ووايي او دهغوی

غوښتنې په کې منعکس کړي خو لښه به داوي چې د شاعر هر قطعه شعر د زمانې دغوښتنو سره سم او د عینې واقعیتونو په پام کې سره (د ژوندانه چاپیریال سیاسي اجتماعي) مسایل په پام کې ونیسي. برسېره پردې د ګویتې په شرقي او غربي دیوانونو کې داهم راغلي دي چې د ختیځ په پلنه لمنه کې خونړۍ جګړې پېښې شوي دي او پ دغو جګړو په زرګونو انسانان وژل شوي دي او شرقي تمدن یې له منځه وړی دی. همدا رنگه ګویته په خپلو اشعارو کې پر کلیسا باندې انتقاد کوي او هغه څوک چې هلته اوسي ګنهګار یې بولي لکه په دې شعر کې چې ګناه نومیري هغه داسې لیکي:

هغه

په صومعه کې نه اوسي

ځکه

په اوږو نه وړي

که وختي وي

یا ناوخته

بویه:

د ژوندانه له خوږ څخه بې برخې نه شي.

ګویته برسېره پردې چې شرقي او غربي دیوانونه لري نور یوشمېر ډرامې، نمایشنامې او رومانونه یې هم لیکلي دي خوله ډېرو نمایشنامو څخه چې ګویته لیکلي موږ یواځې دهغه یوه فلسفي منظومه نمایشنامې په هکله چې پروښته نومیري، ترخپلې څیړنې لاندې نیسو. پروښته یوه منظومه فلسفي نمایشنامه ده چې شاعر په

هغې کې سترټولنيز اجتماعي سياسي پرابلمونه پورته کوي. د ظلم او بې عدالتۍ په هکله خبرې کوي ددې نامتو نمايشنامې لنډيز دادی : پرونيته چې د زيوس په دربار کې ژوند کوي او د پرونيته سره يې د ښمني درلوده که څه هم زيوس غوښتل چې دخپل د حاکميت چارې هغه ته وسپاري . خوبياهم هغه نه منله او تل يې د بې عدالتۍ او غلامۍ پر ضد مبارزه کوله. په دې نمايشنامه کې گوښته په پوره ځانګړې توګه د پرونيته په هکله وايي:

« پرونيته يو په زړه پورې پوه انسان دی چې خلک د بې عدالتۍ ظلم ستم په مقابل کې مبارزې ته راپاخ، ي او تل د غلامۍ ټوند غندي او د هر زيار کښ انسان ستاينه کوي اما معکوساً زيوس د جهل او نادانۍ سمبول دی» په دې مانا چې گوښته ظالم او جاهل انسان غندي د گوښته دغه اثر چې دعيني واقعيتونو بيانونکی دی ډېر په زړه پورې اثر دی . په تأسف سره بايد ووايو چې دغه ښکلی اثر دده په ژوندانه کې چاپ نه شو . او لوستونکو ډېر وروسته دغه ولوسته . د گوښته ترټولو په زړه پورې کتابونه دادي :
ورتر ، فوست ، ايفي ، ژنيا ، اګونت ، تاسو او داسې نور....

شیلر

د شیلر پیژندنه

فریدریک شیلر الماني د لوړ عزت لرونکو شاعرانو څخه ګڼل کېږي. دی په 1759 زیږدیز کال د دورتمبورګ په مارباخ کې زیږېدلی دی. شیلر پلار یو نظامي ډاکټر ؤ همدا علت ؤ چې خپل زوی یې هم د شتوتګات نظامي اکاډمۍ کې داخل کړ نوموړې ښونځی د المان د هغه وخت ډېر ظالم او جابر حاکم هرسوک دورتبورګ کارل اوریګن په واسطه تأسیس شوی ؤ. ددې له پاره چې د مطلقیت رژیم له پاره زده کونکي په کې وروزي.

شیلر په همدغه ښ، نځي کې اته کاله زده کړه وکړه او په 1780 زیږدیز کال د نوموړې اکاډمۍ د طب د پوهنځی څخه فارغ شو. وروسته له فراغتې د ډاکټر په حیث مقرر شو.

د دخپلو زده کړو د پیل څخه د تاریخ او ادبیاتو سره مینه درلوده. او په پټه به یې ژان ژاک روسو، لینګ او شکسپیر اثار لوستل. ده خپل ژوند په ډېره غریبې کې تېر کړی دی.؟ وروسته یې د المان د مشهور شاعر او لیکونکي ګوټه او نورو الماني شاعرانو او لیکوالانو سره وپیژندل همدا علت دی چې د ده او ګوټه نوم یوځای سره اخیستل کېږي. دی د المان په ادبیاتو کې لکه : ګوټه دیوه

نوي سبک خاوند دی. دالمان د 19 پيړۍ لور او ځلانده ادبيات په ده پورې اړه لري. شيلر خپل لومړنۍ شعري ټولګه يې له دې چې خپل نوم پرې وليکي په کال 1772 زيږديز کال کې چاپ کړه. کله چې د شيلر ډرامې په تياتر کېننډارې ته وړاندې کېدې په خپله شيلر به يې دکارل له اجازې نه ګډون په کې نه شو کولای يوځل شيلر يې له اجازې دخپلو ډرامو نندارې ته ولاړ اما کله چې بېرته راغی کارل ورته سخته سزا ورکړه. اما کله چې کارل شيلرباندې خبر شو دهغه ادبي فعاليت يې قطعاً منع کړ. هماغه و چې د سپتمبر په (29) 1782 زيږديز کال خپل يوه موسيقي پوه (اندرې اش شريچر) ملګري سره يوځای د المان جنوبي سيموته وتښتېد. دی په کال 1805 د 46 کلنۍ په عمر مړ شو او خپل نوم يې دنړۍ په ادبياتو کې دتل له پاره پرېښود.

د شيلر اثار او ليکنې

فريډريک هيلر هغه ليکوال دی چې نوم يې په ټوله نړۍ کې مشهور دی. شيلر په 18 کلنۍ کې دليکوالۍ په لار کې پښه کېښوده او دخپل لومړني اثر په ليکلو يې لاس پورې کړ. په 1787 زيږديز کال کې شيلر د دون کارلوس تراژيډي وليکله چې وروسته له هغې يې يو شمېر تاريخي اثار وليکل. هماغه وه چې په 1788 زيږديز کال دی د بن پوهنتون پروفيسور تعين شو. وروسته له څه مودې شيلر د ويما ربنار ته سفر وکړ او خپل پاتې ژوند يې هلته تېر کړ د ويما ربنار کې يې په 1790 زيږديز کال کې واده وکړ په همدغه

ځای کې یې دکانت اثار ولوستل او دګویتته سره یې پیژندګلوي پیداکړه . په همدغه ځای کې ګویتته دکورنیو چارو وزارت دنده پرمخ بېوله . په همدغه ځای کې دشیلر ادبي فعالیت هم زیات شو . هره ورځ به دویمار ښار په تیاتر کې شیلر او ګویتته نمایشنامې نندارې ته وړاندې کېدلې . شیلر د می دمیاشتي په نهمه 1805 زیږدیز کال کې مړ شو . شیلر دځانګړې او روښان استعداد خاوند ؤ، دده داثارو مثبت قهرمانان عادي خلک دي شیلر ډېر په زړه پورې اثار لیکي او ترټولو ممشهور اثار یې دادي : دون کارلوس ، راهزنان، د 30 کلنې جګړې تاریخ، فاجعه، مکرو محبت، بازي طالع، والن اشتین، ماریا استوارت، ویلهم تل ، باکره اولیاني انجلی، جنایتکار بخاطر نابودي ناموس او داسې نور .

شیلر دجنایتکار به خاطر نابودي ناموس داستان کې د فیوډالي ټولني جنایات دانسان دشخصیت په مقابل کې ښکاره کوي . ددې داستان قهرمان ته دیوې کوچنۍ ګناه په واسطه ستره سزا ورکول کېږي . او بالاخره له هغه نه قاتل جوړیږي د والن اشتین ماریا استورات ویا هم تل اولیاتي باکره انجلی اثارو اساسي موضوع پاتریونیزم (وطن پرستي) او پردیو څخه کرکه او نفرت دی . شیلر په خپلو لومړنیو اثارو کې د فرانسې د بورژوازي انقلاب نظریات څرګندوي . د استتیک او ښکلا پیژندنې په هکله هم شیلر په زړه پورې اثار لیکلي دي .

د راهزنان په نمایشنامې کې شیلر په غیر مستقیم ډول د کارل رېګین ظلم و استبداد وربښي داثر قهرمان هیله لري چې دالمان سیاسي رژیم ته تغیر ورکړي ترڅو ظالمان له منځه ولاړ شي او یو

جمهوري نظام تاسيس شي . كله چې نوموړې نمايشنامه د پاریس په تياترو کې نندارې ته وړاندې شوه د ننداره کونکو ډېره خوښه شوه او دا نظر ورته پيدا شو چې شيلر د خلکو د ګټو مدافع دی. د مکر او محبت په اثر کې شيلر د المان د خلکو د ژوند حقيقت څرګندوي. ددې اثر اساسي موضوع د «فردينانت» او «لويزي» مينه ده . په دغې نمايشنامه کې شيلر د بډايو خلکو ژوند د غريبو او بېوزلو خلکو د ژوند سره مقایسه کوي ځنې محقيقينو دغه نمايشنامه به د 18 پيړۍ تر ټولو په زړه پورې اثر ګڼلی دی . دغه نمايشنامه سياسي هدف لري هغه دا چې متضاد قوتونه وښيي. دغه نمايشنامه د می په نهمه 1784 زيږديز کال د بن په تياتر کې نندارې ته وړاندې شوه چې ستر برياليتوب وړپه برخه شو دا ځکه چې ننداره کونکو د ویمار د خلکو د ژوند کړاونه په سترگو وليدل. ځينې منقدين د شيلر تاريخي ډرامې لکه راهزن ، د 30 کلنې جګړې تاريخ، تارک خياله شعرونه دده د اتلوالۍ نښه بولي د فرانسې ډرامه ليکونکي په خپلو اثارو کې د شيلر د عقايدو تر تاثير لاندې دي شيلر د کيش ليکونکي سبک د کلاسیزم مکتب ته نږدې ورته والی لري .